

Η Κουκουβίστα

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ,,
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΧΡΟΝΟΣ 10ος — ΤΕΥΧΟΣ 41 — ΓΕΝΑΡΗΣ - ΦΕΒΡΑΡΙΟΣ 1984

Ιδιοκτήτης — εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 — 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΣΤΟ ΔΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου εύχεται σ' όλους το 1984 να είναι χαρούμενο και ειρηνικό.

Το Δελτίο μας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» μπαίνει στο δέκατο χρόνο του. Ευχή μας είναι να συνεχίσει την πορεία της έκδοσής του χωρίς εμπόδια και δυσκολίες. Με το τεύχος 40 τελείωσε η πρώτη περίοδος (1975 - 1983), κλείνοντας ο Α' τόμος. Απ' το 41 τεύχος αρχίζει η δεύτερη περίοδος (Β' τόμος), με νέες σελίδες, ενώ ο χρόνος και ο αριθμός του Δελτίου θα συνεχίζεται.

Στα εννιά χρόνια της ζωής του Δελτίου που πέρασαν, είδαν το φως της δημοσιότητας 666 σελίδες. Αυτές οι σελίδες είναι γεμάτες με την αγάπη και τη νοσταλγία των απανταχού γης Καλοσκοπιτών και φίλων του χωριού μας. Σ' αυτές είναι καταχωρημένες οι χαρές και οι λύπες ενός ολόκληρου χωριού. Μέσ' απ' αυτές τις σελίδες αναπτύχθηκαν οι ανθρώπινες σχέσεις και λιγότεψαν οι διαφορές και τα προβλήματα των Καλοσκοπιτών. Καλλιεργήθηκαν πολλές αρετές, όπως η ευγένεια, η εργατικότητα, η προσφορά, η αλληλοβοήθεια κ.ά. Απ' το Δελτίο πληροφορούνταν όλοι τα κοινωνικά, πολιτιστικά, κοινοτικά, σχολικά κλπ. νέα της γενέθλιας γης μας και των ανθρώπων της και διατηρήθηκε η επικοινωνία με τους Καλοσκοπιτές της διασποράς, που τους κράτησε σφιχτά δεμένους με τις ρίζες του χωριού μας.

Στα εννιά χρόνια της ζωής του υπήρξε το Δελτίο η «στοργική» ΜΑΝΑ όλων των Καλοσκοπιτών, που κάθε φορά προβάλλονταν απ' τις σελίδες του πόθοι και καημοί, συγκινήσεις και διώματα παλιά. Υπήρξε, επίσης, πνευματικός μας οδηγός και δάσκαλός μας σε πολλά θέματα.

Από τις στήλες του Δελτίου έδωσαν το παρόν δεκάδες συνεργάτες του, Κουκουβιστιανοί και ξένοι, που τ' αγκάλιασαν με την αγάπη τους, δίνοντας σ' αυτό την ίδια την ψυχή τους, για να κυκλοφορεί χωρίς καθυστέρηση και να φέρνει μηνύματα χαράς κι ευτυχίας, αλλά και θλίψης ή περισυλλογής πολλές φορές. Το αναζητούσαν με λαχτάρα όλα τα μέλη του Συνδέσμου και οι φίλοι του χωριού μας, σαν αναγκαία πνευματική τροφή, όπως το βρέφος αποζητάει το μητρικό γάλα. Γι' αυτό και στάθηκε θαλερό και ακμαίο τόσα χρόνια. Και τι δεν δημοσιεύτηκε μέσα στον Α' τόμο; Ας θυμηθούμε μερικές κατηγορίες απ' τα κείμενά του: Λαογραφικά και ιστορικά στοιχεία του χωριού και της περιοχής, που κινδύνευαν να χαθούν με το πέρασμα του χρόνου. Στοχασμοί και προβληματισμοί. Αφηγήματα διάφορα γύρω απ' τη ζωή των χωριανών μας. Μορφές του χωριού που ξεχώρισαν στο παρελθόν. Εύθυμες ιστοριούλες, γλωσσικά θέματα, σχόλια, αντιστασιακά κείμενα, ποιήματα, προτάσεις των μελών του Συνδέσμου που υλοποιήθηκαν, πολλές επιστολές, ειδήσεις, αγγελίες και άλλα πολλά.

Το τεύχος τούτο αποτελεί αφηρησία για νέες προσπάθειες κι επιτυχίες. Ας συνεχίσουμε όλοι, με την ίδια αγάπη, να ενισχύουμε ποικιλότροπα το έργο του Συνδέσμου, υλικά και πνευματικά. Η δύναμη του Συνδέσμου πηγάζει απ' τη δύναμη των μελών του!

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΤΜΒΟΤΑΙΟ

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ — ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.

ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στον κινηματογράφο «Οπτασία», πραγματοποιήθηκε στις 15 του Γενάρη '84 η Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας. Συγκεντρώθηκαν περισσότερα από 250 μέλη, για ν' ακούσουν τον απολογισμό του έργου του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και να λάβουν μέρος στις εκλογές για ανάδειξη καινούργιου. Η Συνέλευση έδωσε την ευκαιρία να ιδωθούν τα μέλη μας, που τα περισσότερα είχαν να ανταμώσουν απ' το καλοκαίρι, και να συζητήσουν για διάφορα θέματα. Στη Συνέλευση επικράτησε απόλυτη σύμπνοια και αγάπη, αλλά κι ενδιαφέρον για τα κοινά. Μίλησε πρώτος ο Πρόεδρος του Συνδέσμου μας, ο οποίος ζήτησε την εκλογή Προέδρου Γενικής Συνέλευσης. Εκλέχτηκε ομόφωνα ο Αργύρης Καλογήρου, που ευχαρίστησε τη Συνέλευση για την εκλογή του κι έδωσε το λόγο στον Πρόεδρο του Συνδέσμου Ζαχ. Ι. Ραπτόπουλο, για να κάνει τον απολογισμό του έργου του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου. Τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή, στη μνήμη του αποθανόντος επίτιμου Προέδρου του Συνδέσμου μας, τέως Αρχηγού της Αστυνομίας Πόλεων Δημ. Ευθ. Κόλλια και όλων των άλλων αγαπητών συγχωριανών μας, που πέθαναν τον περασμένο χρόνο. Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου στην αρχή του λόγου του ευχήθηκε «Χρόνια Πολλά» για τον καινούριο χρόνο και προχώρησε στην ανάλυση του έργου του Δ.Σ. Ανέπτυξε ξεχωριστά όλες τις ενέργειες και τα έργα, που έκανε το Δ.Σ. το 1983 και ζήτησε να συνεχιστεί η συμπαράσταση των μελών του Συνδέσμου, με την ίδια θερμότητα και στο μέλλον. Αναφέρθηκε και στο Δελτίο μας και ζήτησε τη συμπαράσταση όλων όσων μπορούν να βοηθήσουν στην έκδοση, γιατί το Δελτίο αποτελεί το μέσο επικοινωνίας με τα μέλη του.

Μετά τον Πρόεδρο, ο Ταμίας Γιώργος Θ. Ραπτόπουλος διάβασε αναλυτικά τον απολογισμό του 1983, που είχε έσοδα 1.075.235 δρχ. Μετά τον Ταμία, ο Πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής Γιώργος Έφορος διάβασε την έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής για την διαχείριση των Οικονομικών του Συνδέσμου, κατά την οποία η διαχείριση υπήρξε σωστή και

ζήτησε από τα μέλη ν' απαλλάξουν από κάθε διαχειριστική ευθύνη το Δ.Σ., πράγμα που έγινε με παρατεταμένα χειροκροτήματα των μελών.

Στη Συνέλευση παρέστησαν από μέρους της Κοινότητας ύστερα από ιδιαίτερη πρόσκληση του Δ.Σ. του Συνδέσμου ο Πρόεδρος της Παν. Κ. Βλάχος και τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου Θεμ. Γ. Ραπτόπουλος και Νικ. Γεωργίου.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας χαιρέτησε με λίγα λόγια τα μέλη του Συνδέσμου κι ευχήθηκε για το Νέο Έτος.

Ακολούθησε σύντομος διάλογος και παρατηρήθηκε κάποια παραφωνία, η οποία πνίγηκε στον εαυτό της, αφού είναι γνωστή, σ' όλους η προσπάθεια που κατέβαλε ως τώρα το Δ. Συμβούλιο, μέσω του Δελτίου, αλλά και προφορικά, για συνεργασία με το Κοινοτικό Συμβούλιο. Στη συνέχεια κάποια μέλη έκαναν διάφορες προτάσεις και η Συνέλευση προχώρησε σε ψηφοφορία, για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου κι Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Εκλέχτηκε Εφορευτική Επιτροπή, με Πρόεδρο τον Γιώργο Νικ. Κολλύρη. Οι εκλογές έγιναν με υποδειγματικό τρόπο, άψογο και αδιάβλητο και γι' αυτό αξίζουν συγχαρητήρια στην Εφορευτική Επιτροπή και τα μέλη του Συνδέσμου μας, που τήρησαν απόλυτη τάξη.

Μερικά μέλη δεν ψήφισαν, γιατί θαρέθηκαν να περιμένουν... στην ουρά. Λίγη υπομονή δε θλάπτει... Εξάλλου κάθε διετία γίνονται εκλογές και πιστεύουμε πως αξίζει να κουραστούμε λιγάκι.

Αυτή ήταν, με λίγα λόγια, η Γεν. Συνέλευση. Ευχόμαστε και του χρόνου.

Τ' αποτελέσματα των εκλογών υπήρξαν ως εξής:

Ψήφισαν 204 μέλη

Έγκυρα ψηφοδέλτια 197.

Οι σταυροί που πήραν οι υποψήφιοι είναι οι παρακάτω:

α) ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:

1ος	Ζαχαρίας Ι. Ραπτόπουλος	142
2ος	Γιάννης Ε. Χαμπλός	133
3ος	Γιάννης Ν. Κωστούρος	110
4ος	Νίκος Χ. Αυγερινός	101
5ος	Αλέκος Ε. Ματθαίου	91
6ος	Γιώργος Α. Χασιακός	90
7ος	Φάνης Ι. Λευκαδίτης	89
8ος	Λάμπρος Χ. Κωστούρος	76
9η	Έφη Βασ. Χαμηλού	72
10η	Βούλα Δημ. Μουστάκα	71

Εκλέχτηκαν οι επτά πρώτοι και οι υπόλοιποι τρεις είναι αναπληρωματικοί.

ΣΤΑ ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΡΟΝΙΑ

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι οι περισσότεροι από μας είναι προληπτικοί. Αποφεύγουν να κάνουν ό,τιδήποτε Τρίτη και Παρασκευή, να παρακαθήσουν σε τραπέζι με 13 συνολικά συνδαιτημόνες, να τοποθετήσουν σταυρωτά τσ μαχαιροπήρουνα, ν' ανάψουν τρία κηροπήγια, να κόψουν τα νύχτια τους την Τετάρτη και την Παρασκευή, να... κουρευτούν στο χάσιμο του φεγγαριού! Πανικοβάλλονται αν χυθεί λάδι, αλάτι η κρασί στο τραπέζι, αν θουίξει το αριστερό τους αυτί, αν σπάσει ο καθρέφτης, αν περάσει μια μαύρη γάτα ή νεκροφόρα πρωί Δευτέρας και τα παρόμοια.

Αν τους ρωτήσουμε, δηλώνουν κατηγορηματικά ότι τα θεωρούν γελοία όλ' αυτά! Φροντίζουν, όμως, θγαίνοντας από το σπίτι τους, να πατήσουν πρώτα με το δεξί, ν' ακουμπήσουν την καμπούρα κάποιου (για το καλό) να χτυπήσουν ξύλο, όταν ακούσουν ή πούν κάτι δυσάρεστο. Κι όλα αυτά προς το τέλος του

20ου αιώνα.

Άνθρωποι δυστυχείς, θύματα αγυρτών, αλλά και θύματα του εαυτού τους! Η απομάκρυνση από την πίστη δημιουργεί τα συμπλέγματα αυτά. Λησμονούν, ότι ο άνθρωπος δεν ζει χωρίς Θεό, χωρίς κάποιο πιστεύω. Όπου δεν υπάρχει το φως της γνώσης να μας λούζει θα σιλεύει το σκοτάδι και τα παράγωγά του. Βέβαια υπάρχουν μέρη, που το φως υπάρχει λιγοστό, όμως με δική μας υπαιτιότητα.

Διακατεχόμαστε από νοσηρή θρησκευτικότητα. Ούτε τα χαϊμαλιά, ούτε τα ξόρκια βοηθούν. Ένας μικρός σταυρός είναι ικανός να διαλύσει τις διάφορες προλήψεις, που ρίζωσαν μέσα μας.

Προλήψεις, που στην ιδανικότερη περίπτωση μας κάνουν αντικείμενα πειραγμάτων και αστεϊσμών, ενώ στη χειρότερη, τραγικούς τροφίμους ψυχιατρείου.

ΕΥΘ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

β) ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1ος	Γιώργος Θ. Ραπτόπουλος	117
2ος	Θανάσης Κ. Κυριαζής	112
3ος	Παναγιώτης Γ. Κόλλιας	101
4ος	Κώστας Ι. Τούμπα	92

Εκλέγονται οι τρεις πρώτοι, με πρόεδρο τον Γ. Φ. Ραπτόπουλο.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στις 17.1.84 ο πλειοψηφίας Σύμβουλος Ζ. Ραπτόπουλος κάλεσε σε συνεδρίαση και τους υπόλοιπους έξι εκλεγέντες και το Δ.Σ. καταρτίστηκε σε σώμα, για τη διετία 1984-85, ως εξής:

Ζαχ. Ι. Ραπτόπουλος (Πρόεδρος)
Γιάννης Ε. Χαμηλός (Αντιπρόεδρος)
Νίκος Χ. Αυγερινός (Γεν. Γραμματέας)
Γιάννης Ν. Κωστούρος (Ταμίας)

Αλ. Ματθαίου, Γιώργος Χασιακός, Φάνης Λευκαδίτης (Μέλη).

ΕΥΘΥΜΙΑ Γ, ΧΑΣΙΑΚΟΥ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΑΝΩΤ. ΒΙΟΜΗΧ. ΣΧΟΛΗΣ

Α Ν Α Λ Α Μ Β Α Ν Ε Ι

ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Δ) νση: Δημοκρατίας 6 — ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Τηλέφωνο: 7708098

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

— «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ», Αθήνα, Δεκέμβρης 1983. Μηνιαία εφημερίδα, που εκδίδει από χρόνια ο Ρουμελιώτης (Ναυπάκτιος), Γιάννης Γαϊτάνης. Ενημερώνει με λεπτομέρεια για τοπικά θέματα της Ρούμελης, με πολλές ειδήσεις, λογοτεχνική σελίδα κλπ. Σ' αυτό το φύλλο δημοσιεύει κριτική για το βιβλίο του Καλοσκοπίτη Παν. Γ. Τούμπα «Η Κουκουβίστα στα χρόνια του πολέμου».

— «ΑΛΛΑΓΗ», Αμφίσσα, Δεκέμβρης 1983. Μηνιαία εφημερίδα πολιτικού και κοινωνικού περιεχομένου, που διευθύνει ο βουλευτής Φωκίδας Κ. Μπακογιάννης. Σ' αυτό το φύλλο δημοσιεύει το με τίτλο «Στους αντρειωμένους» ποίημα του Γιώργου Χασιακού.

— «ΚΩΣΤΑΛΕΞΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», Δελτίο (εφημ.) της Αδελφότητας Κωσταλεξιωτών Φθιώτιδας. Είναι μικρό σε σχήμα το φύλλο, αλλά πολύ πλούσιο σε ύλη (τοπικά νέα του χωριού, σελίδα με την κοινωνική και πολιτιστική ζωή κλπ.). Στο φύλλο Σεπτέμβρη - Οκτώμβρη 1983 παρουσιάζει την «Κουκουβίστα» και τους συνεργάτες της. Θερμά ευχαριστούμε την πρόεδρο της Αδελφότητας Κα Κική Β. Αλεξίου για την παρουσίαση αυτή.

ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ

Βασίλη Ι. Χαμηλού καί Σία

Άδριανουπόλεως 30 — Κολωνός

Τηλέφωνο 51.31.359

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Τα περασμένα όχι ξεχασμένα, αλλά ανα-
νεωμένα.

Το 1943-1944 η πατρίδα μας στέναζε κάτω απ' το γδούπο της μπότας του Γερμανού κατακτητή. Τα γεγονότα και τα περιστατικά που συνέβαιναν κάθε λίγο και λιγάκι δημιουργούσαν αντιθέσεις και αβεβαιότητες στην καθημερινή μας ζωή για το αύριο σ' όλους μας.

Κάθε περιοχή είχε και τα δικά της προβλήματα.

Τα κατορθώματα των μαχητών μας στ' αλβανικά βουνά ήταν πρόσφατα, η δόξα της επιτυχίας άσβεστη στην ψυχή του λαού και κρυφό καμάρι φώλιαζε.

Επόμενο, λοιπόν, ήταν η τριπλή κατοχή, από Γερμανούς, Ιταλούς και Βουλγάρους, να κεντρίσει τον πατριωτικό εγωισμό των μαχητών του Αλβανικού μετώπου, που είχαν πανικοβάλλει και κατατροπώσει τους Ιταλούς και να δημιουργήσουν αντίσταση. Κατ' αυτόν τον τρόπο η αντίσταση ήταν αγώνας συνέχεια του έπους του μετώπου στα βουνά της Βορείου Ηπείρου.

Έτσι οι χωριανοί μας από την φιλοπατρία και την μαχητικότητα, που τους διακρίνει κι από την τοποθεσία που βρίσκεται το χωριό μας, διεκδικούν την πρωτοπορία στον αγώνα κατά των κατακτητών.

Όλη σχεδόν η ορεινή Ελλάδα ήταν ανταρτοκρατούμενη κι ελεύθερη. Το χωριό μας ήταν το προκεχωρημένο φυλάκιο της Ελεύθερης Ελλάδας. Ήταν το κλειδί της ορεινής περιοχής, ο πρώτος σταθμός και το πέρασμα των διερχομένων προς την ελεύθερη περιοχή.

Μόνιμο τμήμα ανταρτών στάθμευε στο χωριό για στρατηγικούς λόγους. Οι χωριανοί μας πρόσφεραν τα πάντα για τον αγώνα: Στέγαση, τροφοδοσία, νοσοκομειακή περίθαλψη και με τα υποζύγια τους μετέφεραν ό,τι χρειαζόταν σε κάθε μετακίνηση των ενόπλων ομάδων. Εκτός αυτού πρόσφεραν και στρατιωτικές υπηρεσίες: Φυλάκια, Συνδέσμους κλπ. Για τη δίκαιη κατανομή στην προσφορά των υπηρεσιών και για την καλύτερη και γρήγορη διεξαγωγή ορίσθηκαν υπεύθυνοι κατά τομείς. Οι περισσότεροι από εκείνους που πρωτοστατούσαν είναι νεκροί. Οι Παν. Ζούγρος ήταν πρόεδρος της Αυτοδιοίκησης, ο Νικ. Κόλιας (Καραμήτρος) υπεύθυνος της οργάνωσης και ο δάσκαλος του χωριού μας Νίκος Χασιακός ήταν η ψυχή και κινητήρια δύναμη του αγώνα.

Έλεγε ένας γέροντας «...έτσι και πέσει μια τουφεκιά, είμαστε όλοι στο πόδι...».

Ήταν χειμωνιάτικες μέρες και πλησίαζαν οι γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Όλοι αδελφωμένοι, σαν μια οικογένεια, περίμεναν τις χρονιάρες μέρες. Ο δά-

σκαλος δημιούργησε ομάδες από μαθητές να τραγουδήσουν τα κάλαντα, κι ό,τι συγκέντρωναν, θα τα διέθεταν στον αγώνα. Τα Χριστούγεννα γιορτάστηκαν με κέφι κι επιτυχία.

Ήρθε η Πρωτοχρονιά, ενθουσιασμός ακράτητος υπερδυνάμωσε, με τη συμμετοχή των ανταρτών να τραγουδούν τα κάλαντα με μουσικά όργανα. Πέρασε η Πρωτοχρονιά και περιμέναμε τη γιορτή των Φώτων, ν' αγιάσουν τα νερά, να ψαλεί το «Εν Ιορδάνη...» και να ευχηθούν όλοι χριστιανικά το «Επί γης Ειρήνη...».

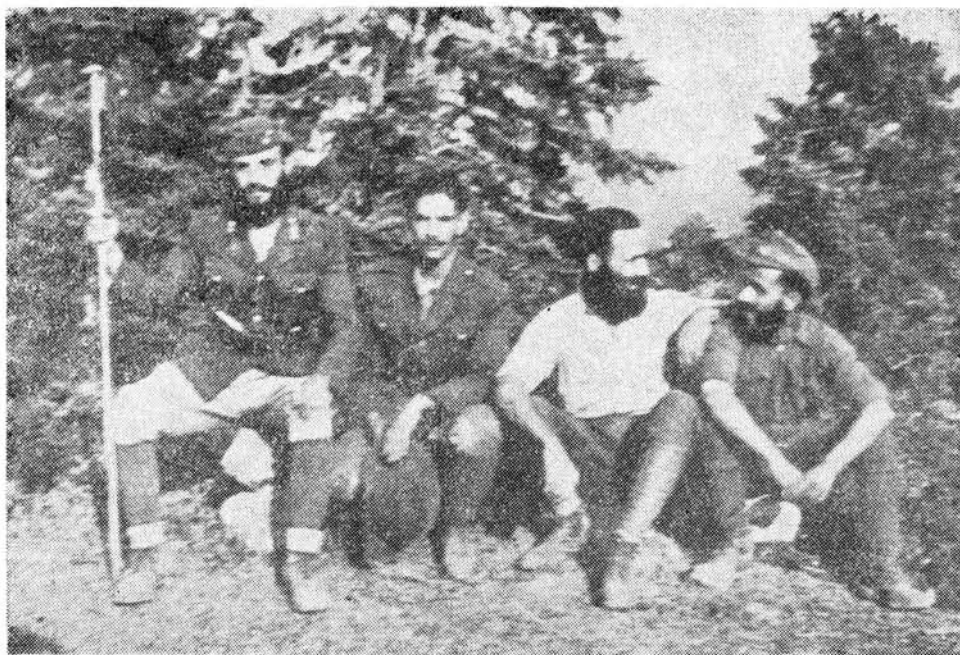
Γενάρης μήνας, μέσ' την καρδιά του χειμώνα. Τα μαύρα σύννεφα φάνηκαν στον ορίζοντα κι άρχισε να σκοτεινιάζει. Οι αντάρτες σιγά-σιγά άρχισαν να χαμηλώνουν από την κορυφογραμμή της Γκιώνας, για καλύτερη ορατότητα.

Άρχισε να φιλοβρέχει και το γύρισε στην παγωνιά και στο χιόνι. Το μήνυμα έφτασε. Σύνδεσμος από Καστέλλια ειδοποίησε πως οι Γερμανοί ετοιμάζονται ν' ανέβουν. Η ομάδα των ανταρτών και οι άντρες του χωριού μας απομακρύνθηκαν προς τα επάνω χωριά, γιατί δεν είχαν τον ανάλογο οπλισμό, για ν' αντιμετωπίσουν τους Ναζί.

Οι Γερμανοί, με οδηγούς συνεργάτες τους Έλληνες, δυστυχώς, ήρθαν στο χωριό, στρατονίστηκαν στα σπίτια, σαν καλοί μουσαφίρηδες στις 3.1.44, διανυκτέρευσαν και στις 4 (την επομένη) άρχισαν ν' αποχωρούν. Στις 3 του μήνα Γενάρη προς τις 4, τη νύχτα, ομάδα Γερμανών, με οδηγό που ασφαλώς γνώριζε πιθανή προς πιθανή το έδαφος, πήγαν στο σταυροδρόμι της Αγίας Τριάδας στο εξωκκλήσι. Το χιόνι έπεφτε και σκέπαζε κάθε ίχνος περπατησιάς. Τα πάντα έδειχναν σιγή. Το πρωινό της 4ης του Γενάρη αποχωρούσαν οι Ναζί απ' το χωριό μας προς την Κάνιανη. Τμήματα ανταρτών έφτασαν από τα πάνω χωριά για την καταδίωξη των Γερμανών.

Από την πλευρά της Αγίας Τριάδας κατέβηκε ο Καλλίας, με την ομάδα του, για να πλευροκοπήσει τους Γερμανούς στην Ψιλή Ράχη.

Η ομάδα των Γερμανών, που είχε στήσει ενέδρα στο σταυροδρόμι, ντυμένοι με άσπρα αδιάβροχα, ακίνητοι περίμεναν, σαν τα θηρία το θήραμά τους. Εμπροσθοφυλακή των ανταρτών από τρεις άνδρες πέρασε μέσα από τον κλοιό των Γερμανών ανενόχλητη, χωρίς ν' αντιληφθούν την παρουσία τους. Ανάμεσά τους και ο συγχωριανός μας Δημ. Αχλαδάς. Αφού πέρασε η εμπροσθοφυλακή ανενόχλητη, ακολουθούσε ο κύριος όγκος των ανταρτών, και μόλις μπήκαν στον κλοιό της ενέδρας χτυπήθηκαν από τρία σημεία με φραγμό πυρός και

**ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
(Αντάρτες του ΕΛΑΣ — 1942-44)**

**Από αριστερά προς τα δεξιά είναι: Χαράλαμπος Μώκος (Κα-
λίας), Δ) τής Λόχου (απ' το Μαυρολιθάρι). Μιλτ. Παπαθα-
νασίου, αξιωματικός του ΕΛΑΣ (απ' την Πολύδροσο). Αντώ-
νης Γ. Πασαλής (Μελάς), Δ) τής Λόχου του Αρχηγείου Λοκρί-
δας. Δημ. Π. Κυριαζής (αντάρτης) απ' την Καλοσκοπή.**

(Από το αρχείο του Δημ. Ν. Κόλλια - Καραμήτρου)

πέσανε 34 μαχητές. Ανάμεσά τους οι συγχω-
ριανοί μας Παν. Ζούγγρος και Νικ. Κόλλιας (Κα-
ραμήτρος). Οι τρεις της εμπροσθοφυλακής δι-
έφυγαν τον κίνδυνο. Τα ακολουθούντα τμήμα-
τα καταδίωξαν τους φεύγοντες Ναζί, που εί-
χαν κι αυτοί αρκετούς νεκρούς. Το θλιβερό
μαντάτο διαδόθηκε αστραπιαία από κλαδί σε
κλαδί κι από ραχούλα σε ραχούλα. Θρήνος και
μοιρολόγι. Το χιόνι ήταν φυσικός σύμμαχος
των Γερμανών, που με τους συνεργάτες τους
ικανοποιημένοι πανηγύριζαν. Οι νεκροί ζητούν
εκδίκηση. Οι αντάρτες σπεύδουν να προλά-
βουν τους άτακτα υποχωρούντες Γερμανούς.

Ο συγχωριανός μας Βαγγέλης Τσολάνας σπεύ-
δει πρώτος να εκδικηθεί για το θάνατο των 34
συναγωνιστών του. Πέφτει κι αυτός νεκρός α-
πό εχθρικό βόλι στα Ψηλά Λιθάρια. Αυτό ήταν
το ευχετήριο των εορτών «κι επί γης ειρήνη...»
Ήταν 4 Γενάρη 1944. Φέτος συμπληρώνονται
40 χρόνια και γράφονται αυτές οι λίγες γραμ-
μές, για να μνημονευτούν οι τιμημένοι μας νε-
κροί, που θυσιάστηκαν για την λευτεριά της
σκληρωμένης μας πατρίδας. Το κοινοτάφιό
τους ας γίνει χώρος προσκυνήματος.

ΜΗΤΣΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούνται τα μέλη του Συνδέσμου μας, που
αλλάζουν κατοικία, να μας γνωρίζουν τη νέα Διεύθυν-
ση, για να στέλνουμε το Δελτίο.

Επίσης, παρακαλούνται όσοι δεν παίρνουν το Δελ-
τίο, να μας το γνωρίζουν τηλεφωνικώς (τηλ. 52.38.
158), ώστε να κάνουμε επαλήθευση της Διεύθυνσής
τους.

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Αλέκα Παν. Σπέντζου (εγγονή Χαρ. Χρηστίδη) πήρε το πτυχίο της Φυσικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τον Οκτώβριο του 1983 και έδωσε τον καθιερωμένο όρκο.

Της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Ο Δημ. Ι. Πασαλής έλαβε το πτυχίο της Νομικής στην Αθήνα. Τον συγχαίρουμε διπλά γιατί με την προσπάθειά του ξεπέρασε τις δυσκολίες της αναπηρίας του (είναι τυφλός) και περάτωσε τις σπουδές του, που και οι «βλέποντες» ακόμα δεν τα καταφέρνουν. Του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία!

Ο Δημ. Χρ. Τσαλκάκης (έγγονος του Γ. Τσουλανδρή) πήρε μετεγγραφή από Πανεπιστήμιο της Ρουμανίας στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας (β' έτος σπουδών). Καλή πρόοδο.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΧΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

Παρακαλούμε τους συγχωριανούς μας και κυρίως τους νέους να συγκεντρώσουν σε σλάιτς κάθε ομορφιά του χωριού μας σε όλες τις χρονικές εποχές, ώστε να έχουν καλύτερη, από τις φωτογραφίες απόδοση για το επόμενο ημερολόγιο του συνδέσμου μας.

Τò κατάστημα στά μέλη του Συνδέσμου
προσφέρει ειδικές τιμές

Ποτοποιία «ΣΙΑΦΑΚΑ»

Σαπφούς 12 — πλ. Κουμουνδούρου

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

«ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ»

Μαργαρίτα Μιχάλη Κουκουτσάκη

Ιωαννίνων 87 — ΚΟΛΩΝΟΣ

Τηλ. 5139180 και 5136642

ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΘΛΙΨΗ

Δuo αδελφές γεννήθηκαν δω στον απάνω κόσμο,
Χαρά την είπανε τη μια, Θλίψη είπανε την άλλη,
ζευγαρωμένες περπατούν, ποτέ τους δε χωρίζουν.
Όλοι πανηγυρίζουμε κι είμαστε ευτυχισμένοι,
το γλέντι σαν αρχίζουμε πνιγμένοι στη χαρά μας.
Μα, πάνω στο ξεφάντωμα, στην τόση ευτυχία/
δόσκανη μοίρα στο χωριό τη Θλίψη κουβαλάει,
που δάφνει μαύρη την καρδιά και διώχνει τη χαρά μας
και δάκρυ χύνουμε πικρό, τα μάτια μας βελώνουν.
Στον τρύγο πανηγυρίζαν και ξαφνικά μα μέρα
τους άντρες πήραν όμηρους φασίστες Ιταλιάνοι
κι απ' άκρη σ' άκρη στο χωριό απλώθηκε η Θλίψη.
Και το σαράντα τέσσερα — χρονιάρικα μέρες ήταν —
η Θλίψη δεν μας άφησε λίγο να τις χαρούμε
κι ενέδρα έστησε τρανή μες στην Αγιά Τριάδα,
για να χαθούν απ' τη ζωή τριάντα παλικάρια
και πένθησ' όλο το χωριό, το βούβανε ο πόνος.
Πάντοτε μέρες γιορτινές παραδοκεί η Θλίψη
να πλήξει το μικρό χωριό, το τρισευτυχισμένο
Πάσχα! Γλεντούσε το χωριό και ξάφνου πριν προφτάσει
να τελειώσει το χορό/ το μαύρισε η Θλίψη,
οι Γερμανοί το κάψανε, το κάμανε ρημόδια.
Συχνά - πυκνά πενθοφορεί και βάφεται στα μαύρα
ένα ολόκληρο χωριό, δεμένο με αγάπη,
γιατί ο μικροθάνατος τα νιάτα του θερίζει
μ' ένα τροχαίο στύχημα, με κάποια αλλ' αιτία.
Χωριό αγαπημένο μας, χωριό γεμάτο μάγια,
είσαι αστείρευτη πηγή χαράς κι ευτυχίας
κι ας δοκιμάζεσαι σκληρά δεκάδες χρόνια τώρα,
συ γαληνεύεις την ψυχή στις δύσκολες τις ώρες.
Δuo αδελφές μες στη ζωή τη μοίρα μας ορίζουν,
η μια γεννήθηκε στο φως, γι' αυτό Χαρά την είπαν,
ενώ η Θλίψη συντροφιά κάνει με το σκοτάδι!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Ο ΧΟΡΟΣ

Καλούμε όλους τους Καλοσκοπίτες και τους φίλους του χωριού μας στο **χ ο ρ ό**, που διοργανώνει ο Σύνδεσμος στο κέντρο «ΚΑΛΥΒΑ» (Καυταντζόγλου και Ράλλη 25), στις 14 του Μάρτη 1984, ημέρα Τετάρτη και ώρα 8.30' θράδυ.

Η παρουσία σας θά δώσει χαρά μεγάλη. Σας περιμένουμε!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ '21

ΑΠΟΚΡΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΩΛΕΤΤΗ

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Αναζήτησα στην Εθνική Βιβλιοθήκη παλιές εφημερίδες του προηγούμενου αιώνα, για να πληροφορηθώ κάτι σχετικό με τις αποκριές των προγόνων μας. Ήθελα να μάθω πώς γλεντούσαν, μετά την απελευθέρωση, οι μπαρουτοκαπνισμένοι απόμαχοι του '21, με τους ξενόφερτους αυλικούς του Όθωνα, με τους οποίους, στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, συνδιασκέδαζαν στα σπίτια γνωστών ευόρων Αθηναίων.

Κατάφερα, λοιπόν, να βρω στην σατιρική εφημερίδα «Ο ΡΩΜΗΟΣ» του Σουρή, ένα χρονογράφημα από τον Φεβρουάριο του 1890, με κείμενο «Οι Απόκριες του 1840».

Ο Κωλέττης εκείνη τη χρονιά προσκάλεσε στο σπίτι του, για το αποκριάτικο τραπέζι, τον Κολοκοτρώνη, τον Μακρυγιάννη, και μερικούς ακόμα επιφανείς αγωνιστές. Επίσης, προσκάλεσε διάφορα άλλα σημαίνοντα πρόσωπα της Αθηναϊκής κοινωνίας, καθώς και αξιωματούχους της βασιλικής αυλής.

Στο πολυτελέστατο αρχοντικό του ο οικοδεσπότης ευχαρίστησε με πλούσια εδέσματα κι εκλεκτά κρασιά τους προσκαλεσμένους του.

Ο ενθουσιασμός και το κέφι τους έφτασαν στο αποκορύφωμά τους, όταν οι αγωνιστές ζήτησαν από τους λαϊκούς οργανοπαίχτες να παίξουν δημοτικά τραγούδια της τάβλας, κι ύστερα του χορού.

Ζωσμένοι τις αρματωσιές τους, πλέοντας σε πελάγη χαράς και ευτυχίας, παραμερίζοντας, για κείνο το βράδυ τουλάχιστο, τη φαγωμάρα και τις διαφορές τους με τους αυλικούς του Όθωνα, οι ήρωες του '21 έφεραν γυροβολιά το τσάμικο. Χορεύοντας περήφανα και επιδεικτικά ο πρώτος, και για να εντυπωσιάσει τις νεαρές Αθηναίες που τον καμάρωναν, έκανε πολλές φιγούρες. Σε μια απότομη φούρλα του λεβέντη αυτού χορευταρά, τούφυγε το τσαρούχι, πετώντας προς τα πάνω. Τότε ο θρυλικός γέρος του Μωριά, ο Κολοκοτρώνης, που φημιζόταν για τα χωράτά του, είπε κείνο το περίφημο: «Σιγά τον πολυέλαιο». Από τότε, σε ανάλογες περιπτώσεις το λέμε κι εμείς αυτό, γιατί πέρασε στη λαογραφία κι έγινε κτήμα του λαού. Κατόπιν, η μουσική έπαιξε ευρωπαϊκούς σκοπούς. Σηκώθηκαν όσοι ήξεραν να χορέψουν και οι αγωνιστές κάθισαν κάτω.

Κάτω από την επίδραση των οινόπνευματω-

δών ποτών οι ξένοι επιδόθηκαν σ' ένα ξέφρενο ευρωπαϊκό χορό με τις Ελληνίδες ντάμες τους. Τα αγκαλιασμένα ζευγάρια στριφογύριζαν στην τεράστια αίθουσα. Αμήχανοι οι Τουρκοφάγοι πολεμιστές έβλεπαν τους Βαυαρούς να σφίγγουν στην αγκαλιά τους τις πιο όμορφες κοπέλες της Αθήνας.

Ακόμα μεγαλύτερη λύπη και απογοήτευση τους προξένησε το γεγονός, ότι οι γοητευτικές εκείνες υπάρξεις έπεφταν μόνες τους και αυθόρμητα, με γλυκόλογα και χαμόγελα στις αγκαλιές των αυλικών Βαυαρών.

Οι καλλίγραμμες εκείνες Αθηναίες, με τους προκλητικούς κόρφους τους, μεταμφιεσμένες σε κόμισσες παλαιών εποχών, διασκέδαζαν, αδιαφορώντας για τα πικρόχολα σε βάρος τους σχόλια. Άλλωστε, τα όμορφα αυτά θηλυκά είχαν μεγαλώσει στο Παρίσι και στην Βιέννη. Εκεί μορφώθηκαν, έμαθαν ξένες γλώσσες, ακολουθώντας στη συνέχεια τις συνήθειες και τον τρόπο ζωής των Ευρωπαϊκών λαών.

Μέσα σ' αυτό το Αποκριάτικο Ξεφάντωμα, ένας πονηρός Βαυαρός αξιωματικός λιγουρεύτηκε την λυγρόκορμη γυναίκα ενός αγωνιστή και του ζήτησε την άδεια να τη χορέψει. Αφού ο ξένος γνώριζε πολύ καλά, ότι η γυναίκα δεν ήξερε ευρωπαϊκό χορό, εκείνος επέμεινε καλά και σώνει να τη χορέψει. Κι ο άντρας της επηρεασμένος από το επιβλητικό περιβάλλον, αναγκάστηκε να υποχωρήσει. Δεν άργησε όμως να μετανιώσει για την αποκοτιά του αυτή.

Ο Βαυαρός σφίγγοντας στην αγκαλιά του, πέραν του δέοντος την όμορφη Ελληνίδα, την στριφογύριζε κυρίως στην άλλη άκρη της αίθουσας.

Αγανακτισμένος ο αγωνιστής από τα καμώματα και την προσβλητική, για κείνον, συμπεριφορά, είπε στον Μακρυγιάννη που καθόταν δίπλα του: «Πολύ την σφίγγει απάνω του ο κερατάς. Θα τον λιανίσω τον παλιάνθρωπο». Ο Μακρυγιάννης γελώντας, τον καθησύχασε. Κι ο Κωλέττης που διετέλεσε πρεσβευτής στην Γαλλία του είπε ειρωνικά: Μην εκνευρίζεσαι φίλε μου, «Αυτά συμβαίνουν και εις Παρισίους».

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ — ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Φοίβος Ταξιάρχης

— Στο δίσκον που πέρασε έλαμψε και πάλι στο καλλιτεχνικό στερέωμα ο Καλοσκοπίτης ηθοποιός Φοίβος Ταξιάρχης, με τη συμμετοχή του στο σήριαλ «Ουράνιο Τόξο» από την ΕΡΤ-1, κάθε Τρίτη βράδυ. Ο ρόλος του, ως Άρης Αρώνης, που ήρθε με την οικογένειά του πρόσφυγας από την Τασκένδη, ταίριαζε απόλυτα στο ήθος του. Για την επιτυχία του τα σχόλια ήταν ευμενέστατα από γνωστούς και άγνωστους τηλεθεατές.

Επίσης παρουσιάστηκε από την ΕΡΤ-2 (5.1.1984) η ταινία «Αστραπόγιαννος», που ο Φοίβος Ταξιάρχης έπαιξε το ρόλο του καλογερόπαπα σε κάποιο μοναστήρι, προσφέροντας προστασία στον κατατρεγμένο από την αδικία «Αστραπόγιαννο».

Για την επιτυχία του Φοίβου Ταξιάρχη η «Κουκουβίστα» καμαρώνει!

Τηλεόραση

— Συνεργείο της ΕΡΤ-1 έφτασε στην Παρνασσίδα, για να παρουσιάσει ανήμερα των Χριστουγέννων δέκα χωριά και κωμοπόλεις στην εκπομπή «Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα». Είδαμε ζωντανές χριστουγεννιάτικες εικόνες από την παράδοση (κάλαντα, φιλέματα, χοιρινά, κοντοσουφλιά, τραγούδια τραπεζιού, φαγοπότι κλπ.) από τα χωριά του κάμπου του φωκικού Κηφισού (Καστέλλια, Αποστολιά, Γραβιά, Βάριανη, Μαριολάτα, Λιλαία, Πολύδροσο, Δαδί). Επίσης, είδαμε εικόνες από τα ταμπάκια (θυρσοδεψεία) της Άμφισσας και το «γυαλί καφενέ», παλιό θέατρο της πόλης σε καφενείο, με μόνιμη σκηνή.

Η ΕΡΤ-2 παρουσίασε, στις 31.1.84 το βράδυ, παράσταση με σκηνές όμοιες μ' εκείνες που παίζονταν πριν 55 χρόνια (1929) στο «γυαλί καφενέ». Σήμερα υπάρχει ακόμα το καφενείο και λειτουργεί στην πάνω πλατεία της πόλης (Κεχαγιά), ένα από τα μεγαλύτερα της εποχής εκείνης.

Από το Γαλαξίδι είδαμε το λιμάνι, διάφορα αρχοντικά, το ξυλόγλυπτο τέμπλο του Αγίου Νικολάου, αριστούργημα τέχνης, με ανεκτίμητη καλλιτεχνική αξία.

Οι εκπομπές αυτές συγκίνησαν βαθιά την «επαρχία» της Αθήνας και ιδιαίτερα τους Παρνασσίδες. Άμποτε να φτάσει και στην «Κουκουβίστα» το συνεργείο της ΕΡΤ.

Χρήστος Μαλεβίτσας

— Ο Καλοσκοπίτης διανοητής Χρήστος Μαλεβίτσας, που έφτασε στο αποκορύφωμα της πνευματικής του δημιουργίας, πέρα απ' τη συγγραφική του προσφορά στα Γράμματα, τον τελευταίο καιρό παρουσιάστηκε στις εξής εκδηλώσεις: 1) Τον Ιούλη '83 πραγματοποίησε διάλεξη, με θέμα: «Η πρόκληση της τεχνολογίας», που παρακολούθησε πλήθος επιστημόνων. 2) Στις 14.12.83 παρουσίασε με ομιλία του το έργο της Λογοτέχνης Τατιάνας Σταύρου, στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρείας, υπό την αιγίδα της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών. 3) Στις 9, 16, 23, 31 Γενάρη κι 7 Φλεβάρη '84 μίλησε στο Ίδρυμα Γουλανδρή - Χόρν (Αθήνα) σε σειρά μαθημάτων: «Φιλοσοφία και Θρησκεία». 4) Στις 13 Φλεβάρη '84 πραγματοποίησε ομιλία, με θέμα: «Φιλοσοφική ανάλυση του έργου του Ίψεν» «Ο Αρχιμάστορας Σόλνες» στο θέατρο «Διονύσια», όπου παίζεται τώρα. Νέες εκδόσεις του σε βιβλία και συνεργασία του σε περιοδικά: 1) «Τα μήλα των Εσπερίδων». 2) Μετάφραση: Ν. Μπερτιάφ: «Δοκίμιο εσχατολογικής μεταφυσικής». 3) Τακτική μηνιαία συνεργασία στο περιοδικό «Η Ευθύνη».

Η «Κουκουβίστα» συγχαίρει τον κορυφαίο στοχαστή για το μεγάλης ακτινοβολίας έργο του και περηφανεύεται γι' αυτόν, που είναι γέννημα και θρέμμα της ορεινής Καλοσκοπής.

Γιώργος Χασιακός

— Πριν δυο περίπου μήνες το Δεύτερο Πρόγραμμα της Ραδιοφωνίας παρουσίασε εκπομπή, με θέμα «Δέηση στην Παναγία της Δαμάστας», παρμένο από το βιβλίο του Καλοσκοπίτη Λαογράφου Γιώργου Χασιακού «Ρουμελιώτικοι Παλμοί», σ. 86-89. Παλιότερα το ίδιο Πρόγραμμα είχε παρουσιάσει και άλλες εκπομπές με κείμενα του Γ. Χ.

Η Τηλεόραση, επίσης, παρουσίασε στο παρελθόν τοπικά Δημοτικά Τραγούδια, από τις λαογραφικές συλλογές του Γ.Χ., που τα τραγουδούσαν άλλοτε στην Κουκουβίστα (ο Αρστέιδης κ.ά.).

Σε λογοτεχνικές συντροφίες συχνά ερμηνεύονται κείμενά του από τα βιβλία του. Είναι τακτικός συνεργάτης στα περιοδικά: «Νέα Σκέψη», «Πνευματική Ρούμελη», «Στερεά Ελλάς», «Σελίδες απ' τη Φωκίδα» και σε άλλα έντυπα.

Τώρα κυκλοφορεί το νέο βιβλίο του «Η Λαογραφία στη ζωή μας», έξι κείμενα για τη θεωρητική πλευρά της Λαογραφίας.

Η «Κουκουβίστα» συγχαίρει τον εκλεκτό συνεργάτη της και του εύχεται κάθε επιτυχία.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ
ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

«ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Σωκράτους 79-81 Αθήνα

Τηλ.: 52.38.158

Π ρ ό ς

Τους Καλοσκοπίτες της Λαμίας

Λ α μ ί α

Αγαπητοί μας συμπατριώτες,

Ευχόμαστε το 1984 να είναι χαρούμενο και ειρηνικό.

Πληροφορηθήκαμε πως πραγματοποιήσατε συνέλευση για αναβίωση του παλιού Σωματείου Καλοσκοπιτών Φθιώτιδας «Άγιος Γεώργιος», που ιδρύθηκε το 1963, με έδρα τη Λαμία και που από χρόνια τώρα έχει ατονήσει η δράση του. Θα ευχόμασταν για τη δραστηριοποίησή του, τόσο για το δικό σας καλό, όσων ζείτε στη Φθιώτιδα και ιδιαίτερα στη Λαμία, όσο και για το καλό της γενέτειράς μας Καλοσκοπής. Όμως, επειδή ένα Σωματείο με τόσα λίγα μέλη δεν μπορεί να επιζήσει και να δραστηριοποιηθεί —το απέδειξε η προηγούμενη απραξία του— θα σας προτείνουμε κάποιες λύσεις, που και σας θα διευκολύνουν: Στο Καταστατικό του Συνδέσμου μας (άρθρο 1, παρ. 1) που δημοσιεύτηκε και στο 40 τεύχος του ΔΕΛΤΙΟΥ «Κουκουβίστα», αναφέρεται, ότι ο Σύνδεσμος ιδρύεται για όλους τους Καλοσκοπίτες, όπου κι αν κατοικούν (Σύνδεσμος των απανταχού εκ Καλοσκοπής καταγομένων). Συνεπώς, και ό-

λοι εσείς οι της Φθιώτιδας Καλοσκοπίτες θεωρείστε μέλη του Συνδέσμου μας, αν φυσικά θελήσετε να είστε. Επομένως, μπορεί να έχετε το Σωματείο σας, αλλά τούτο να λειτουργεί σαν «Παράρτημα» του Συνδέσμου, γιατί εδώ έχουν συγκεντρωθεί όλοι σχεδόν οι Καλοσκοπίτες (φτάνει γύρω στα 500 μέλη ο Σύνδεσμος). Γι' αυτό κι έχει τη δυνατότητα να εκδίδει το ΔΕΛΤΙΟ του, όργανο επικοινωνίας με τους «απανταχού γης» Καλοσκοπίτες, να εκδίδει το ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ του χωριού κάθε χρόνο, να κάνει συνεστιάσεις, εκδρομές κ.ά.

Το ίδιο μπορούν να κάμουν και οι Καλοσκοπίτες της Θεσσαλονίκης και ν' αποτελέσουν «Παράρτημα» του Συνδέσμου, με μια Επιτροπή, που θα εκλέξουν μεταξύ τους. Αυτή θα επικοινωνεί και θα συνεργάζεται μαζί μας, για κάθε θέμα που τους αφορά ή κάθε πρόταση, που θα έχει να κάμει για το χωριό.

Τοπικά, στην πόλη σας, μπορείτε να έχετε τις δικές σας εκδηλώσεις και να λαβαίνουμε κι εμείς μέρος σ' αυτές, όταν μπορούμε. Για τα γενικά όμως θέματα, που αφορούν το χωριό και για τις ενέργειες που θα θέλατε να κάμετε, καλό θα είναι να μας ενημερώνετε και να παίρνουμε μαζί τις αποφάσεις, αναγγέλλοντας μάλιστα κάθε προσπάθειά σας ή προσφορά σας, σαν σύνολο των Καλοσκοπιτών της Λαμίας ή Θεσσαλονίκης, από το ΔΕΛΤΙΟ μας. Έτσι θα συντονίζονται οι ενέργειές μας και θα έχουμε θετικά πάντα αποτελέσματα.

Για τους παραπάνω λόγους, σας παρακαλούμε, να πάρετε όλοι μαζί κάποια απόφαση και να μας γνωρίσετε ποιός ή ποιά Επιτροπή (ονομαστικά) θα επικοινωνεί μαζί μας, για θέματα του χωριού και του Σωματείου σας.

Αθήνα 1 Φλεβάρη 1984

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΖΑΧ. Ι. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ

Καλλιτεχνικά πένθη

Πρόσφατα άφησαν τα εγκόσμια και πέρασαν στο χώρο των αθανάτων:

— Ο γεμάτος πραότητα και μετριοφροσύνη ζωγράφος και συγγραφέας ΣΤΡΑΤΗΣ ΔΟΥΚΑΣ, που το έργο του είναι ανεπανάληπτο, πέθανε σε βαθιά γεράματα (90 χρόνων), στου Ζωγράφου.

— Ο βετεράνος του λαϊκού τραγουδιού ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ, που άφησε δυσαναπλήρωτο κενό στο ελληνικό τραγούδι, έφυγε πρόωρα.

— Ο Παρνασσίδεας συγγραφέας της Χαλκίδας ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΑΡΙΜΠΑΣ (γεννήθηκε στην Αγία Ευθυμία) έφυγε σε ηλικία 91 χρόνων, που με τα έργα του «χλεύασε τους ισχυρούς και κατέκρινε τους κυβερνώντες». Ας θυμηθούμε το θεατρικό έργο του «Ο ήχος του κώδωνος», που παρουσίασε πρόσφατα στη μνήμη του η Τηλεόραση, πόσο δηκτικός ήταν για τους υψηλά ιστάμενους (Υπουργούς κλπ.).

Ο ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΡΓΩΝ 1984

Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του Νομού Φωκίδας για το 1984 εγκρίθηκαν οι εξής πιστώσεις για την Καλοσκοπή και την περιοχή της: 1) Αντικατάσταση εσωτ. δικτύου ύδρευσης δρχ. 1.500.000. 2) Αποπεράτωση κατασκευής επαρχιακής οδού από 51 χλμ. προς Καλοσκοπή, α' Τμήμα μήκους 10 χλμ. (β' φάση) δρχ. 25.000.000. 3) Κατασκευή δρόμου από Καλοσκοπή ως τις Βρίζες (χλμ. 3,5) δρχ. 10.000.000. 4) Τεχνικά έργα στο δρόμο Βρίζες - Μαύρο Λιθάρι δρχ. 5.000.000. 5) Βελτίωση δρόμου Σκλήθρου - Οινόχωριου - Καστελλίων δρχ. 8.000.000.

ΠΡΙΝ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Σε ανάμνηση του χρονικού της φονικής ενέδρας στην Αγια-Τριάδα, που πριν 40 χρόνια σκοτώθηκαν τριάντα τέσσερα γενναία παλικάρια του 1ου ηρωικού λόχου του ΕΛΑΣ, του 5ου ανεξάρτητου τάγματος Παρνασσίδας, με πρώτο νεκρό το διοικητή Καλλία (Χαρ. Μώκο, απ' το Μαυρολιθάρι), το Δελτίο «Κουκουβίστα» δημοσιεύει το παρακάτω ποίημα, σαν φόρο τιμής κι ευγνωμοσύνης προς τους ένδοξους νεκρούς, που θυσίασαν τη ζωή τους για τη λευτεριά της πατρίδας.

ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΟΥΣ

(Καλοσκοπή, 5 Γενάρη 1944)

Με πίστη αγωνιστήκατε και πολεμήσατε
για λευτεριά και για δικαιοσύνη.
Μα, η σκλαβιά μια νύχτα σας έσπασε καρτέρι
στο σταυροδρόμι της Αγια-Τριάδας
και τα ιδανικά σας σαβάνωσε το χιόνι.
Το λάβαρο της λευτεριάς κρατίσατε ψηλά
και με το αίμα σας το δέντρο της ποτίσατε,
που, μέσ' απ' τα κόκαλα τα ιερά,
φύτρωσε κι ανθοδόλησε!
Το δάσος μεγάλωνε τα κέδρα του
για το περίφραγμα του τάφου σας,
εκεί που πέσατε νεκροί
και σας θάψανε ομαδικά,
άψαλτους κι ασαβάνωτους.
Τυχεροί σταθήκατε που κλείσατε πρόωρα τα
(μάτια
και δεν είδατε το μακελειό
που συνεχίστηκε, αργότερα, εκεί στον ίδιο
(τόπο
χτυπώντας αδερφός τον αδερφό για ξένα
(συμφέροντα
Η μνήμη σας χαράχτηκε ανεξίτηλα
στην καρδιά της ανθρωπότητας,
που σας ευγνωμονεί για τη θυσία σας.
Θυσιαστήκατε σεις, Αντρείωμένοι,
κι ανοίξατε τη λεωφόρο της Ειρήνης!

«Γενέθλια γη»

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε χειρόγραφο, που στέλνετε για δημοσίευση, να είναι καθαρογραμμένο (αν είναι δυνατό στη γραφομηχανή) και στη μια μόνο σελίδα του χαρτιού. Έτσι, διευκολύνεται ο τυπογράφος και ο διορθωτής των κειμένων και δεν γίνονται λάθη. Κείμενα κακογραμμένα δεν θα δημοσιεύονται.

Ο τάφος των πεσόντων Αγωνιστών

Η ΜΑΝΑ

«Μάνα» κράζει το παιδάκι,
«μάνα» ο νιός και «μάνα» ο γέρος,
«μάνα» ακούς σε κάθε μέρος.
Α, τι όνομα γλυκό!

Τη χαρά σου και τη λύπη
με τη μάνα τη μοιράζεις,
ποθητά την αγκαλιάζεις,
δεν της κρύβεις μυστικό.

Όπου τρέχει, πάντα η μάνα
με το νου σε συντροφεύει,
σε προσμένει σε γυρεύει,
μ' ανυπόμονη καρδιά.

Δυστυχής όποιος τη χάνει!
Ο καημός είναι μεγάλος.
Σαν τη μάνα δεν ειν' άλλος
εις τον κόσμο θησαυρός.

Κι όποιος μάνα πιά δεν έχει,
«μάνα» κράζει στ' όνειρό του,
πάντα «μάνα» στον καημό του,
ειν' ο μόνος θησαυρός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΤΙΝΕΛΛΗΣ

Αναμνήσεις ενός γέροντα απ' τα παλιά

ΜΙΑ ΜΑΚΡΙΝΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΩΝ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ-ΠΡΑΝΤΖΑ

Δ'

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Αποβραδís, αφού φορτώθηκαν οι τραυματίες σε κάρρα, φύγαμε προς τα δυτικά της Οδησού. Μέσα στη βιασύνη μας όμως και τη σαστιμάρα που επικρατούσε, ξεχάσαμε μέσα σε ένα θαγόνι του τραίνου μερικούς τραυματίες μας. Στη φυγή μας μας ακολουθούσαν, εκτός από τα ένοπλα τμήματα των ξένων χωρών και τα τσαρικά τάγματα των αξιωματικών και εκατοντάδες αντιφρονούντες πολίτες από την Οδησό, που το μεγαλύτερο ποσοστό ήταν έφιπποι. Μετά από πορεία δυο ημερών φθάσαμε στον ποταμό Δνέιστερο. Περνώντας τον ποταμό, συναντήσαμε μια μεγάλη λίμνη, που δεν θυμάμαι το όνομά της, έπλεαν μέσα θάρκες και καΐκια. Από ένα μικρό λιμανάκι φορτώθηκαν οι τραυματίες μας και οι άμαχοι στα καΐκια για να περάσουν στην απέναντι όχθη. Τα ένοπλα τμήματα, ελληνικά και ξένα, θα περνούσαν από μια στενωπό, λουρίδα περίπου 5 χιλιομέτρων, αλλού φυσική, αλλού δε τεχνητή. Η πορεία μας υπήρξε πολύ κουραστική, γιατί το υπέδαφος ήταν όλο από ψιλή άμμο, και το πόδι χωνόταν μέσα ως τον αστράγαλο, σε πολλά δε σημεία περνούσαμε πατώντας σε 20 πόντους νερό. Χρειάστηκε τετραπλάσιος χρόνος από τον κανονικό για να διαβούμε τη λίμνη και να στρατοπεδεύσουμε σε ένα χωριουδάκι ονόματι ΜΠΟΥΤΑΚΙ. Περί τα 2 χιλιόμετρα μακριά ήταν η παραλίμνια κωμόπολη ΑΚΕΡΜΑΝ, όπου είχαν προσωρινά εγκαταστήσει τους τραυματίες και τη Διοίκηση του Σώματος. Εδώ υπήρχε σχετική ησυχία. Η επαναστατική θύελλα δεν έδειχνε, φαινομενικά τουλάχιστον, να έχει επηρεάσει τους κατοίκους της περιοχής. Κατά την παραμονή μας στην περιοχή αυτή, συνέβησαν και τα εξής γεγονότα: Οι Ρώσοι αντιφρονούντες πολίτες, που μας συνόδευσαν με τα εκατοντάδες άλογα που είχαν μαζί τους, τα εγκατέλειψαν ελεύθερα και οι ίδιοι έφυγαν προς άγνωστη σε μας κατεύθυνση. Όλα τα εγκαταλειμμένα άλογα τα πήραν οι τσολιάδες του Συντάγματος για δική τους χρήση, μια που έγινε πλέον γνωστό, ότι θα διασχίζαμε τη Βεσσαραβία πεζοπορώντας ώπου να φτάσουμε στα ρουμανικά σύνορα, υπόθεση πολλών ημερών. Η πορεία μας δια μέσου του απέραντου κάμπου της Βεσσαραβίας ήταν η πιο δραματική πολεμική εμπειρία της εκστρατείας μας στην ουκρανική Ρουσία. Οι κάτοικοι της Βεσσαραβίας δεν είναι μόνο Ρώσοι, υπήρχε και μια μεγάλη μειονότητα από Ρουμάνους, πράγμα που δημιουργούσε συχνές

προστριβές μεταξύ Ρουμάνων και Ρώσων, η δε έκτασή της είναι μεγαλύτερη της Ελλάδας σέ μέγεθος.

Η διέλευση, με τους κατά τόπους σταθμούς που κάναμε, κράτησε δυο μήνες εξαντλητικής πορείας, πού θύμιζε την επιστροφή των μυρίων, στους αρχαίους χρόνους, από την εκστρατεία εναντίον των Περσών στην Ασία, που ανεφώνησαν «Θάλασσα, Θάλασσα», μετά από πορεία μηνών. Το ίδιο κι εμείς, κάπου έπρεπε να βρούμε θαλασσινό λιμάνι, για να πάρουμε το δρόμο της επιστροφής. Και σαν τέτοιο είχε αποφασισθεί το ποτάμιο λιμάνι στην πόλη Γαλάζι της Ρουμανίας. Το μόνο ευτυχές γεγονός ήταν, ότι βαδίζαμε προς την άνοιξη και ο μεγάλος εχθρός, η παγωνιά και το κρύο, άρχισαν να υποχωρούν.

Θα προσπαθήσω να δώσω χαρακτηριστικά γεγονότα αυτής της πορείας δια μέσου της Βεσσαραβίας, ούτως ώστε και οι αναγνώστες να πάρουν μια μικρή γεύση των τότε συνθηκών της ζωής μας.

Η πορεία γινόταν κατά Συντάγματα. Το δικό μας Σύνταγμα συμπορευόταν με το 3ο Σύνταγμα Πεζικού, που διοικητή είχε τον συνταγματάρχη Γεώργιο Κονδύλη, τον μετέπειτα δικτάτορα της Ελλάδας. Η ψυχολογική κατάσταση και το ηθικό των ανδρών δεν ήταν καθόλου ευχάριστη. Εγκαταλειμμένοι σε μια μακρινή χώρα, προσπαθούσαμε να επιδιώσουμε, χωρίς να έχουμε καμιά επαφή, για αρκετούς μήνες, με τους δικούς μας, πάρα πολλοί είχαμε πετάξει, εκτός από τον οπλισμό μας και τα προσωπικά μας είδη, κατά την άτακτη φυγή μας. Η ψείρα πιανόταν με τη χούφτα και χωνόταν σε μικρούς λάκους, αφού ήταν αδύνατο να σκοτωθεί με άλλο τρόπο. Αλλά το δραματικότερο όλων ήταν ότι, από την πρώτη ημέρα της πορείας έπαψε να διανέμεται συσσίτιο. Εφόδια σε τρόφιμα δεν υπήρχαν και ο καθένας έπρεπε να φροντίσει μόνος του πώς θα επιζήσει. Από την αιτία μας έσωσαν δύο πράγματα, το ένα ήταν ότι οι περιοχές που βαδίζαμε ήταν κατάφυτες από συνάπια, δεν θυμάμαι αν ήταν καλλιεργήσιμα ή άγρια. Μαζεύαμε, τα βράζαμε κατά ομάδες και τρώγαμε, φυσικά χωρίς λάδι. Από τα χωριά που περνούσαμε πουλούσαμε ό,τι περιττό είχαμε σέ ρούχα, για λίγο αλεύρι, που το κάναμε κατσαμάκι στην καρβάνα μας ή λίγο σιτάρι και καλαμπόκι και το βράζαμε σαν κόλυθα. Όταν πλέον φτάσαμε στην έσχατη ανάγκη, αρχίσαμε να πουλάμε τα θαυμάσια εκείνα άλογα, που είχαμε πάρει από τους Ρώσους για δυο οκαδες σιτάρι το καθένα, στους διάφορους χωρικούς, παρότι μας ήταν τόσο απαραίτητα στην πορεία μας.

Μόλις ο Διοικητής του Συντάγματος Ν. Πλαστήρας διαπίστωσε, ότι τα άλογα πουλιόντουσαν από τους τσολιάδες, τα πήρε από τους φαντάρους, τα κατέγρα-

ψε και έφτιαξε ένα μεγάλο έφιππο τμήμα από ευζώνους. Το έφιππο αυτό τμήμα διατηρήθηκε στο Σύνταγμα σε όλη τη μετέπειτα πολεμική του πορεία στη Μ. Ασία, και ως τήν κατάρρευση, χωρίς να τ' αφήσουμε λάφυρο στους Τούρκους, αλλά τ'α περάσαμε στην ηπειρωτική Ελλάδα. Η δε προσφορά του έφιππου αυτού τμήματος στις μάχες κατά των Τούρκων έχει μείνει ιστορική, σαν το ιππικό του «Μαύρου Καβαλάρη». Ας είναι! Εγώ με τον Θεοχάρη προλάβαμε και τα πουλήσαμε για δυο οκάδες σιτάρι το καθένα. Τον Κουφό τον είχαμε χάσει, έφυγε με τους τραυματίες καβάλα στα κάρρα για άγνωστη σε μας κατεύθυνση.

Μετά από 3 χρόνια, με το τέλος του Μικρασιατοῦ Πολέμου, ξανασυναντηθήκαμε στο χωριό.

Παρόλη την ησυχία που συναντήσαμε στη Βεσσαραβία, ο φόβος μη συμβεί ό,τι συνέβη και στην Οδησό, με την εξέγερση του πληθυσμού εναντίον μας, οι Διοικήσεις των Συνταγμάτων είχαν λάβει δρακόντια μέτρα, για να διατηρήσουν κάποια στρατιωτική πειθαρχία και σχετική μαχητικότητα των τμημάτων, δεδομένου ότι, με την πλήρη έλλειψη τροφής και της αθεβαιότητας, που μας είχε κυριεύσει, υπήρξαν τάσεις αποσυνθέσεως και διαλύσεως των τμημάτων. Ο φόβος της μακρινής ξενιτιάς και η εχθρότητα των κατοίκων εναντίον μας, μας συγκρατούσαν ακόμη ενωμένους. Για να προλάβουν οι Διοικήσεις χειρότερες καταστάσεις, αναγκάστηκαν μάλλον να προθούν σε ένα αποτρόπαιο έγκλημα, που αν και πέρασαν 60 χρόνια, είναι χαραγμένο βαθιά στη μνήμη μου. Στο 3ο Σύνταγμα Πεζικού, που συνταξιδεύαμε, με Διοικητή τον Κουνδύλη, συνέβησαν τα εξής γεγονότα: Ένα θράδυ είχαμε στρατοπεδεύσει έξω από ένα χωριό και τα Συντάγματα είχαν θγάλει σκοπιές γύρω από τους καταυλισμούς τους. Βαθιά τα μεσάνυχτα, δυο σκοποί του 3ου Συντάγματος, θεονήστικοι καθώς ήταν, πήραν μια επιπόλαια απόφαση, που στάθηκε και μοιραία γι' αυτούς. Εγκατέλειψαν τις σκοπιές τους, μήκαν μέσα στο χωριό κι έκλεψαν από κάποιο σπίτι λίγο ψωμί, το γεγονός, όμως δεν έμεινε μυστικό, παρ' όλο που διαπράχθηκε με ταχύτητα. Το πρωί παρουσιάστηκαν οι ένοικοι του σπιτιού και το κατάγγειλαν στη Διοίκηση του Συντάγματος. Αφού παρατάχθηκε το Σύνταγμα στη σειρά κατ' άνδρα, πέρασαν από εμπρός τους οι παθόντες χωριάτες και τους αναγνώρισαν.

Στην ανάκριση, που ακαλούθησε, ομολόγησαν οι δυο φαντάροι την πράξη τους. Την ίδια μέρα έγινε συγκέντρωση και των δυο Συνταγμάτων και αφού διαβάστηκε ημερησία διαταγή του Συντάγματος, κατεδίκασε τους δυο φαντάρους για την εγκατάλειψη της σκοπιάς τους, χωρίς να γίνεται αναφορά για το αδίκημα της κλεψιάς, στην ποινή του θανάτου, πράγμα που και η εκτέλεση έγινε ευθύς αμέσως, εμπρός στά μάτια όλων των στρατιωτών και των δυο Συνταγμάτων. Το γεγονός, πέρα από τα σχόλια των συζητήσεων αν ήταν σωστό ή όχι, μας πάγωσε όλους. Όλα τα περιθώρια αντοχής έπρεπε να εξαντληθούν μέσα στην στρατιωτική πειθαρχία. Οι ανθρώπινοι συναισθηματισμοί σε τέτοιες καταστάσεις φαίνεται πως δεν έχουν θέση.

Οι ημέρες περνούν και οι σταθμεύσεις μεγαλώνουν σε χρόνο παραμονής κάθε φορά, ίσως για να υπάρχει μεγαλύτερος χρόνος ξεκούρασης. Για μας ο χρόνος αρχίζει να χάνει την έννοιά του. Οι ημέρες με τα ονόματά τους ξεχάστηκαν. Απλώς μετρούσαμε μήνες και για να φθάσουμε σε έναν μικρό σιδηροδρομικό σταθμό στα ρουμανικά σύνορα, που έφερε το όνομα ΡΕ-ΝΙΟΝ περάσαμε δυο μήνες από την ημέρα που σπάσαμε τον κλειό των μπολοσεβίκων, πεζοπορώντας διαμέσου του απέραντου κάμπου της Βεσσαραβίας.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Από το Ρένιον πλέον, με το σιδηρόδρομο, εγκαταλείπουμε το ρούσικο έδαφος. Χαραγμένη στη μνήμη όλων μας η πικρή εμπειρία της μεγάλης περιπέτειάς μας, σκεφτόμαστε μόνο τους τόσους νέους συναδέλφους μας που αφήσαμε πίσω μας να φυλάνε για πάντα τον ουκρανικό κάμπο και τους δικούς τους, που τους περίμεναν να επιστρέψουν. Μας έστειλαν σε έναν πόλεμο, παρά τη θέλησή μας, που δεν είχε κανένα ιδανικό για μας. Να αντιταχθούμε στη θέληση ενός λαού, που ούτε τον γνωρίζαμε, ούτε μας γνώριζε και καμιά διαφορά μεταξύ μας δεν μας χώριζε. Ευτυχώς ο μεγάλος θεός βοήθησε και γυρίσαμε οι πιο πολλοί ζωντανοί πίσω.

Ταξιδεύοντας δίπλα στον ποταμό Δούναβη, μέσα σε θαγόνια χωρίς καθίσματα, σαν αυτά που γράφουν απέξω τον αριθμό των ίππων που χωρούσαν μέσα. Στιβαγμένοι, έπειτα από αρκετές ώρες ταξίδι, φθάσαμε στην πόλη Γαλάζι. Όμορφη πόλη, που τη διασχίζει ο πλωτός ποταμός Δούναβης. Σε μας με τα αγριεμένα πρόσωπα, από την κακουχία και την περιπέτεια, φάνταζε πιο όμορφη, μύριζε ανθρωπιά, πολιτισμό και όχι θάνατο, όπως είχαμε συνηθίσει μέχρι χτες. Καθώς ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπά μας η ταλαιπωρία, που περάσαμε, μοιάζαμε με εξωγήινα όντα, συγκεντρώνοντας γύρω μας εκατοντάδες περιέργους πολίτες.

Η δικιά μας φροντίδα ήταν όσο το δυνατόν να περιποιηθούμε λίγο τους εαυτούς μας από την αισθητική πλευρά, για να θγούμε σε κόσμο, που λένε. Με την κάθοδό μας από το τραίνο, μας συγκέντρωσαν όλα τα Συντάγματα σε ένα μεγάλο γήπεδο. Οι Διοικητές κάναν μια επιλογή από φαντάρους, που είχαν κάποια στολή της προκοπής και κανά τσαρούχι γερό. Σε φάλαγγα κατά τετράδες το Ελληνικό Σώμα Στρατού παρέλασε στους κεντρικούς δρόμους του Γαλαζιού. Όλα τ'α είχαμε, η παρέλαση μας έλειπε.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΑΛΙΚΩΝ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΛΕΚΚΑ 20 (ΣΥΝΤΑΓΜΑ) ΤΗΛ. 32.27.872

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»

Ενώ είχε σελιδοποιηθεί το τεύχος 41 του Δελτίου, λάβαμε την παρακάτω επιστολή από τη Λαμία, του Συλλόγου των εκεί Καλοσκοπιτών «Άγιος Γεώργιος», την οποία και δημοσιεύουμε ευχαρίστως, αφαιρώντας άλλο κομμάτι ύλης, για να μη μείνει αδημοσίευτη ως το επόμενο τεύχος:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

«ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»

Π Ρ Ο Σ : Τον Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασίδας «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Αδελφοί μας,

Με μεγάλη χαρά σας γνωρίζουμε, ότι πρόσφατα ανανεώσαμε τον εδώ Σύλλογό μας «Σύλλογος των εν Φθιώτιδι Καλοσκοπιτών - ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ», που σκοπόν έχει τη συσπείρωση των συγχωριανών μας, δηλαδή τη συνεχή επαφή μεταξύ μας σε κάθε πολιτιστική εκδήλωση, προς όφελος όλων μας και του αγαπημένου μας χωριού, της όμορφης Κουκουβίστας.

Όπως δε, είναι γνωστό σε όλους μας, ο εδώ σύλλογός μας συστήθηκε το 1963 από τους αξέχαστους μπαρμπα-Μήτσο Χαμηλό του Ευθυμίου, τον ΜπαρμπαΓιάννη Κατσανιώτη του Ευθυμίου, τον Γιάννη Χαραλάμπους, τον Γιάννη Τσαμπάρα, Θανάση Μώρη κλπ. Από το 1966-1967 —χρόνια της δικτατορίας— είχε ατονήσει, μια και δεν επιτρεπόταν από την δικτατορική κυβέρνηση το «συνέρχεσθαι» και «συσκέπτεσθαι» και ο Σύλλογός μας έμεινε μόνο στα χαρτιά.

Αλλ' ύστερα από ώριμη σκέψη, αποφασίσαμε να θγάλλουμε το Σύλλογό μας από τον πολύχρονο λήθαργο και πρόσφατα συγκαλέσαμε Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας. Κατόπιν ψηφοφορίας θγάλαμε το Διοικητικό Συμβούλιο, που απαρτίζεται από τους: 1) Πρόεδρος ο ακούρατος μπαρμπα-Γιάννης Χαμηλός, 2) Α' Αντιπρόεδρος: Σπύρος Μώρης του Δημητρίου (του Μυστήριου), 3) Β' Αντιπρόεδρος ο Μπουρτζάλας Ηλίας, 4) Γενικός Γραμματέας: Δημήτριος Αλεξίου του Παναγιώτου και 5) Ταμίας: Μαρία συζ. Αντωνίου Νικοπούλου (κόρη του μπαρμπα-Νίκου Κολλύρη).

Επιθυμία του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας ήταν και θα είναι πάντα η εξυπηρέτηση των μελών μας και η αρμονική και α δ ι ά κ ο π η συνεργασία με τον αδελφό Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών, που εδρεύει στην Αθήνα και η από κοινού φροντίδα για το καλό

του χωριού μας, της όμορφης Κουκουβίστας.
Λαμία 26.1.1984

Με αδελφικούς χαιρετισμούς

Ο Πρόεδρος

Ι. Γ. ΧΑΜΗΛΟΣ

Ο Γεν. Γραμματέας

ΔΗΜ. ΑΛΕΞΙΟΥ

φωτογραφία από το πανηγύρι των γαλατάδων, την Καθαρή Δευτέρα 1931, στις «Κολόνες» (στήλες Ολυμπίου Διός). Την ημέρα αυτή οι ορμητικές επαγγελματίες γιόρταζαν στον ιερόν εκείνο χώρο, με παραδοσιακά όργανα. Οι εικονιζόμενοι κατά σειρά, από άνω αριστερά, είναι: 1) Γεώργιος Λευκαδίτης (Μερακλής), 2) Ευθύμιος Ν. Τούμπας (πέθανε), 3) Χρήστος Κ. Τούμπας (Μαυράκης). Κάτω: Ζαχ. Δανιήλ (Παυλιανίτης, από καταγωγή καλοσκοπίτικη), Παναγιώτης Δ. Κυρίτσος (Εύζωνας).
(Από το αρχείο Γ. Ι. Λευκαδίτη)

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΔΗΜ. ΕΥΘ. ΤΟΥΜΠΑΣ

Σανταρόζα 18' και Σταδίου 48 (Στοά)

Τηλέφωνο 32'12.090

ΝΙΚΟΣ Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Επισκευές οικιακών ηλεκτρικών συσκευών

(κουζίνες - πλυντήρια κλπ.)

Ιωαννίνων 32 — ΚΟΛΩΝΟΣ

Τηλ: 51.31.175 — 51.33.706

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Με το Ν. 1285) 1982 (ΦΕΚ 115, τ. Α', 20.9.82) αναγνωρίζεται η Εθνική Αντίσταση του Ελληνικού Λαού εναντίον των στρατευμάτων κατοχής 1941-1944.

Όσοι αποδεδειγμένα σημείωσαν δράση κατά των κατακτητών ή εκτελέστηκαν, πέθαναν, τραυματίστηκαν, φυλακίστηκαν ή πήγαν όμηροι σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, έχουν την ιδιότητα του Αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης (άρθρο 8).

Όσοι εντάχθηκαν στις Οργανώσεις: Εθνική Αλληλεγγύη (Ε.Α.), ΕΑΜ, ΕΔΕΣ, ΕΔΕΕ, ΕΚΚΑ, ΕΛΑΣ, ΕΛΑΝ, ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ, ΕΟΕΑ, ΕΠΟΝ, ΟΕΝΟ, ΠΕΑΝ κλπ. (άρθρο 9), μπορούν να ζητήσουν την αναγνώριση της συμμετοχής τους στην Εθνική Αντίσταση και την ηθική, αλλά και την υλική αποκατάστασή τους για τον αγώνα τους κατά των κατακτητών.

Αποκατάστασης δικαιούνται: α) Οι γονείς και οι σύζυγοι των νεκρών στις μάχες με τα στρατεύματα κατοχής και των θυμάτων αντιποίνων από τους κατακτητές. β) Οι τραυματίες και οι ανάπηροι στις μάχες με τα στρατεύματα κατοχής. γ) Οι όμηροι. δ) Όσοι φυλακίστηκαν και κλείστηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. ε) Οι στρατιωτικοί όλων των όπλων, οι υπάλληλοι του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ, Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας, Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Τραπεζών, Κληρικοί και Ναυτικοί, που απολύθηκαν ή εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση, οι εκπαιδευτικοί που, λόγω της αντιστασιακής δράσης τους, δεν επιτράπηκε ο διορισμός.

Με ειδικό νόμο θα ρυθμιστούν συνταξιοδοτικά θέματα των παραπάνω κατηγοριών (άρθρο 11).

Περισσότερες λεπτομέρειες παρέχουν οι παρακάτω ΟΔΗΓΙΕΣ της Νομαρχίας:

Ο Δ Η Γ Ι Ε Σ

«Για τη συμπλήρωση του Υποδείγματος αίτησης της ιδιότητας του ΑΓΩΝΙΣΤΗ της ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ.

Ι. ΓΕΝΙΚΑ

1. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί κατά την προτίμηση του ενδιαφερομένου στην Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρίσεως του τόπου της σημερινής ή της τότε, (χρόνου αντιστασιακής δράσης του), κατοικίας του, (όλες τις Νομαρχίες πλην Αττικής) και τα Διαμερίσματα του Νομού Αττικής).

2. Η αίτηση πρέπει να υποβληθεί μέσα σε 6 μήνες από τη δημοσίευση της κοινής απόφασης των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Εσωτερικών στην

Εφημερίδα της Κυβέρνησης, ήτοι μέχρι 27.4.1984.

3. Όταν πρόκειται για γυναίκα Αντιστασιακή, αντί του Πιστοποιητικού Στρατολογίας, θα υποβάλλεται πιστοποιητικό γέννησης Δήμου ή Κοινότητας.

4. Όταν πρόκειται για φονευθέντα, ή εκτελεσθέντα ή εξαφανισθέντα ή αποθανόντα των κατωτέρω περιπτώσεων ΙΙ υπ' αριθ. 5, 6, 7, 8, η αίτηση υποβάλλεται από τον πλησιέστερο συγγενή.

ΙΙ. Αναφορικά με το ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Στο ιστορικό της δράσης και συμμετοχής στην Εθνική Αντίσταση, όπως αναφέρεται στην αίτηση, πρέπει να προστεθεί, ΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ:

1) ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ: Είδος, τρόπος τραυματισμού, χρονολογία, τόπος σύγκρουσης, τόπος, χρόνος, περίθαλψης, ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ ΕΓΙΝΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΚΑ ΑΥΤΗΣ.

2) ΑΝΑΠΗΡΙΑ που προξενήθηκε σε φυλακές ή στρατόπεδα κατακτητών ή εκτός φυλακών, από νόσο απότοκο όρων διαβίωσης στις φυλακές και στα στρατόπεδα ή από κακουχίες του αγώνα.

3) ΦΥΛΑΚΙΣΗ: α) Τόπος, χρονολογία σύλληψης, β) Τόπος διάρκειας κράτησης.

4) ΟΜΗΡΙΑ: α) Τόπος, χρονολογία σύλληψης. β) Τόπος κράτησης, (εντός της Χώρας - έξω της Χώρας), διάρκεια κράτησης.

5) ΦΟΝΟΣ: σε σύγκρουση ή σε ενέδρα ή από νάρκη ή σε μάχη με τα στρατεύματα κατοχής (τόπος, χρονολογία, συνθήκες), ή θύμα αντιποίνων (τόπος, χρόνος).

6) ΕΚΤΕΛΕΣΗ: α) Τόπος, χρονολογία σύλληψης. β) Τόπος, χρονολογία, τρόπος εκτέλεσης.

7) ΞΕΑΦΑΝΙΣΗ: (Τόπος, χρονολογία, συνθήκες, υπάρχουσες πληροφορίες).

8) ΘΑΝΑΤΩΣΗ: στις φυλακές ή στην ομηρία εξαιτίας βασανισμών ή νόσου απότοκου κακουχιών και συνθηκών διαβίωσης, (τόπος, χρονολογία).

9) Θάνατος από νόσο απότοκο, από κακουχίες αγώνα (τόπος, χρονολογία, περίθαλψη κλπ.).

ΙΙΙ. Αναφορικά με τα ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Μπορούν να υποβληθούν για απόδειξη της συμμετοχής και δράσης στην αντίσταση αν υπάρχουν αποδεικτικά, όπως τα παρακάτω:

1) Βεβαιώσεις ή έγγραφα στοιχεία που έχουν εκδοθεί από Οργανώσεις ή Αντάρτικα Τμήματα, Ομάδες κλπ. ΤΟΤΕ και βρίσκονται στα χέρια του ενδιαφερόμενου.

2) Εφημερίδες - έντυπα του αγώνα και άλλα, ΕΚΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ, στα οποία αναφέρεται ο αιτών, καθώς και αποφάσεις Γερμανικών, Ιταλικών αρχών κατοχής, Στρατοδικείων κλπ.

3) Βιβλία συναγωνιστών και άλλων συγγραφέων,

στα οποία αναφέρεται ο αιτών.

4) Φωτογραφίες, φίλμς και λοιπά ιστορικά ντοκουμέντα.

5) Βεβαίωση Αστυνομικής Αρχής, χορηγούμενη ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, με τα τυχόν υπάρχοντα στα αρχεία της στοιχεία.

IV. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

1) Οι Πρωτοβάθμιες Επιτροπές Κρίσεως των Νομαρχιών (πλην Αττικής) και των Διαμερισμάτων Νομού Αττικής είναι αρμόδιες να κρίνουν τις αιτήσεις εκείνων, που κατά το χρόνο της συμμετοχής τους στην Εθνική Αντίσταση ήταν ιδιώτες.

2) Αιτήσεις ενδιαφερόμενων, που κατά το χρόνο εκείνο της Εθνικής Αντίστασης είχαν την ιδιότητα του μονίμου στρατιωτικού ή ανήκαν στα Σώματα Ασφαλείας, κρίνονται από την Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρίσεως της ΔΕΠΑΘΑ)ΓΕΕΘΑ, στην οποία και υποβάλλονται απευθείας».

Σ.Σ.: Υπόδειγμα αίτησης για τους ενδιαφερομένους υπάρχει στα γραφεία του Συνδέσμου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο Γιώργος Χασιακός συνεχίζοντας την ανοδική πνευματική πορεία του, εδώ και τριάντα χρόνια, μας δίνει τώρα το όγδοο βιβλίο του «Η Λαογραφία στη Ζωή μας». Περιέχει έξι κείμενα από τη θεωρία της Λαογραφίας: 1) Η Λαογραφία ως επιστήμη. 2) Το ανάθεμα. 3) Οι προλήψεις και η επίδρασή τους. 4) Δοξασίες του λαού (δεισιδαιμονίες και μαγεία). 5) Το αίνιγμα ως πνευματική ενασχόληση. 6) Λαογραφία και ποίηση.

Για τη λαογραφική εργασία του Γ.Χ. ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας κ. Δημ. Λουκάτος γράφει: «... Το άρθρο του κ. Χασιακού για τη Λαογραφία συνοπτικά είναι πανοραμικό και αναλυτικά ερμηνευτικό για τους πολλούς. Έχει καλά πιάσει την εξελικτική και υπόβαθρη όλων των επιστημών παρουσία της Λαογραφίας στην εθνική μας ζωή και καλά τις γωνιακές περιπτώσεις των απασχολήσεών της...».

Με το βιβλίο του αυτό ο συγγραφέας καταξιώνεται σαν πνευματικός άνθρωπος και ιδιαίτερα σαν Λαογράφος. Η προσφορά του στη Λαογραφία είναι σημαντική.

ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΗ ΛΑΜΙΑ

Στις 18 Φλεβάρη έγινε αποκριάτικος χορός των Κουκουβιστιανών της Λαμίας, όπως μας πληροφόρησε ο Γιάννης Γ. Χαμηλός, Πρόεδρος του Συλλόγου τους «Άγιος Γεώργιος».

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

„Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ„

Του ΠΑΝ. Γ. ΤΟΥΜΠΑ

Είναι μια μονογραφία της Κουκουβίστας (παλιά ονομασία του χωριού Καλοσκοπή - Φωκίδας), που επιχείρησε ο άξιος συγχαρητηρίων συγχωριανός μας Π.Τ., παρουσιάζοντας τη συμμετοχή των κατοίκων της στην Εθνική Αντίσταση.

Καταγράφει απλά και ανεπιτήδευτα τα βιώματά του από τα δύσκολα εκείνα χρόνια, όπως τα έζησε ο ίδιος και οι συγχωριανοί του. Θυμίζει, με όσα γράφει, τις δυσκολίες και τις στερήσεις της ζωής, αλλά και την αποφασιστική συμμετοχή ενός ολόκληρου χωριού στον απελευθερωτικό αγώνα της πατρίδας. Επισημαίνει τοπικά γεγονότα του χωριού από τα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς και μας φέρνει σαράντα χρόνια πίσω, για να θυμηθούμε τη μεγάλη κι ανεπανάληπτη προσφορά της Κουκουβίστας, του Σουλίου της Ρούμελης, σ' εκείνον τον υπέροχο αγώνα του λαού μας.

Σε τεχνική δομή υστερεί το βιβλίο, γιατί δεν το χωρίζει σε κάποια κεφάλαια, με ανάλογο περιεχόμενο. Μπορεί να είναι βιβλίο χωρίς αξιώσεις, όμως ο αυθορμητισμός του συγγραφέα το κάνει ευχάριστο στον αναγνώστη. Καταγράφοντας αφτιασίδωτα τα βιώματά του ο Π. Τούμπας, εξωτερικεύει τα συναισθήματά του, κρίνει πράξεις και καταλήγει σε συμπεράσματα απλού λαϊκού ανθρώπου.

Αξίζει τον κόπο να διαβάσει καθένας το βιβλίο, που το προσφέρει μάλιστα δωρεάν στους συμπατριώτες του, όπως γράφει στον πρόλογό του ο ίδιος ο συγγραφέας: «Παρακαλώ τους αγαπητούς μου συγχωριανούς να δεχθούν αυτή την ταπεινή μου προσφορά». Έτσι, όλοι θα μάθουν κάτι για τις μεγάλες εθνικές στιγμές της Κουκουβίστας στην κατοχή, αλλά και για τις πίκρες της στα μεταπολεμικά χρόνια.

Γ. Α. Χ.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

ΜΑΙΡΗ ΤΟΜΑΡΑ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ

• Καθαρισμοί προσώπου

• Μασσάζ κατ' οίκον

Μιχαήλ Βόδα 202 και Ρόδου — ΑΘΗΝΑΙ

Τηλέφωνα:

Καταστήματος 8624526

Οικίας 2771846

≡ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ≡

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Βαγγέλης και Μαριάνθη Δανιήλ απόκτησαν κοριτσάκι. Να τους ζήσει.

— Ο Αλέκος και η Γεωργία Αλεξίου απόκτησαν αγοράκι. Να τους ζήσει.

— Ο Πέτρος και η Καλλιόπη Πεϊτσίνη (κόρη της Βαρβάρας Χασιακού - Παπανικολάου) απόκτησαν κοριτσάκι. Να τους ζήσει.

ΓΑΜΟΙ

— Παντρεύτηκαν η Βάγια Π. Κυρίτη και ο Γιώργος Παλασάντζας (από την Αμφίκλεια), στις 26.12.1983, στον Άγιο Παύλο (Αθήνα). Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

— Παντρεύτηκαν η Παναγιώτα Ταξ. Δημοπούλου και ο Παναγ. Λεων. Λυμπέρης στις 21.1.1984, στον Άγιο Παντελεήμονα (Αθήνα). Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένα.

ΠΕΝΘΗ

— Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Ε. ΜΑΤΘΑΙΟΥ πέθανε στις 21.12.1983, σε ηλικία 69 χρόνων και κηδεύτηκε στην Αθήνα. Τον συνόδεψαν ως την τελευταία κατοικία του πλήθος κόσμου (συγγενείς, φίλοι, συγχωριανοί).

Έντονο υπήρξε το πένθος του απ' τη ζωή. Ορφανός από μικρός άφησε τη γενέτειρά του Καλοσκοπή και αναζήτησε καλύτερη τύχη στην Αθήνα.

Πήρε μέρος στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο στην Αλβανία, όπου και τραυματίστηκε, για να του μείνει αναπηρία στη ζωή του. Στην κατοχή περιέθαλψε Άγγλους στρατιώτες, γι' αυτό και κακοποιήθηκε από τους Ιταλούς. Μυήθηκε από τους πρώτους στον αντιστασιακό αγώνα το 1942 και τον έπιασαν οι Ιταλοί, φυλακίζοντάς τον στις φυλακές Καλλιθέας ως τον Σεπτέμβριο 1943, που κατέρρευσε η Ιταλία.

Υπήρξε μέλος του ΔΣ του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών, προσφέροντας τις υπηρεσίες του. Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του και ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή του.

— Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΠΟΥΚΑΚΙΩΤΟΥ (κόρη Παν. Θ. Μώρη - Καπνιά) πέθανε και κηδεύτηκε στη Λαμία στις 24.12.83, αφήνοντας πίσω της έξι παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς της.

— Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΩ ΛΕΩΝ. ΚΟΥΦΟΥ άφησε τα εγκόσμια στα γερατειά της, στις 31.12.83 και κηδεύτηκε στο χωριό. Ευτύχησε να ιδεί μεγάλα τα εγγόνια της και να τα χαρεί. Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς της.

— Ο Κώστας Οδ. Κόλλιας, με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατο της συζύγου του Ευθυμίας αντί μνημοσύνου δρχ. 5.000

Η οικογένεια Αλ. Ματθαίου στη μνήμη της Ζωής (4 χρόνια απ' τον θάνατό της) και του Δήμου Μαλιβίτη καταθέτει 500 δραχμές.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Οι αδελφοί Θύμιος και Βασίλης Παν. Χαμηλού ευχαριστούν όλους όσους συμπαραστάθηκαν στο θάνατο της μητέρας τους ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Ι. ΧΑΜΗΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΙΑΤΡΕΙΟ: Φιλαδελφείας 7

(συνέχεια τῆς ὁδοῦ Ἰουλιανοῦ - ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Σιδ. Σταθμὸ Λαρίσης)

Δέχεται κάθε μέρα 9 — 12 καὶ 5 — 8 πλὴν Σαββάτου

Τηλέφωνο ΙΑΤΡΕΙΟΥ 82.26.251

Τηλέφωνο ΟΙΚΙΑΣ 51.25.466

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

(Κάρτες — προσκλήσεις κλπ. έντυπα)
Γερανίου 10 — ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 5236087

— Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΟΥΛΑΣ πέθανε στις 26.12.83, σε ηλικία 68 χρόνων και κηδεύτηκε στο χωριό. Καταγόταν από την Ήπειρο (ήταν γαμπρός του χωριού). Τον χαρακτήριζε η πραότητα και ήταν αξιαγάπητος. Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του.

— Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΛΑΧΟΣ έφυγε από τη μάταιη ζωή στις 7.2.84, σε ηλικία 85 χρόνων και κηδεύτηκε στο χωριό. Άφησε πίσω του 4 παιδιά, 12 εγγόνια κι 9 δισέγγονα ο ευχισμένος παππούς. Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του.

— Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΣΟΣ πέθανε στις 12.1.84, σε ηλικία 84 χρόνων και κηδεύτηκε στην Αθήνα, αφήνοντας πίσω του μνήμη αγαθή. Πριν 23 χρόνια υπήρξε από τα δραστήρια ιδρυτικά μέλη του Συνδέσμου μας. Για αρκετά χρόνια έγινε ο πρώτος Πρόεδρος του Συνδέσμου. Επειδή η προσφορά του, υλική και ηθική, προς το Σύνδεσμο ήταν σημαντική και διαρκής, σε Γεν. Συνέλευση ανακηρύχθηκε Επίτιμος Πρόεδρος. Ο Θεός ας αναπαύσει την γεμάτη με ανθρωπιά και αγάπη ψυχή του και ας είναι παράδειγμα αιώνιο η καλοσύνη του. (Λεπτομέρειες για τη δράση του και φωτογραφία του έχουν δημοσιευτεί στο τ. 14, σελ. 184).

• ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΕΛ. ΛΑΤΣΟΥΔΗΣ (γιός Ευθυμίας Κυρίτση) πνίγηκε στις 1.2.1984, στην Ιαπωνία, ναυτικός, στο καράβι «Θωμάς Κ.». Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Γ. Ε. Ματθαίου στις 22.1.84 στην Αθήνα
- Ευαγγελίας Π. Χαμηλού στις 8.1.84 στην Αθήνα
- Γιώργου Τσουλανδρή στις 29.1.84 στην Αθήνα

ΟΣΟΙ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΑΓΑΠΗΜΕΝΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

	Δρχ.		
— Ταξ. Δημόπουλος, για τη συμπλήρωση 10 χρόνων από το θάνατο της μητέρας του	2.000	— Τριαντ. Τσόχλας: α) στη μνήμη Γιώργου Τσουλανδρή, β) στη μνήμη Γιώργου Ματθαίου	1.000 2.000
— Γιάννης Ε. Τσίγας, στη μνήμη του αδελφού του Θύμιου	1.000	— Γιώργος Ι. Κωστούρος (Λαμία), στη μνήμη της αδελφής του Ευαγ. Χαμηλού	1.000
— Κώστας Ι. Χαμηλός (Καστέλλια), στη μνήμη του πατέρα του Γιάννη	1.000	— Παναγιού Αθ. Σίμου (Καλοσκοπή), στη μνήμη του συζύγου της Θανάση	500
— Μορφούλα Τσαλκιάτη, στη μνήμη του πατέρα της Γ. Τσουλανδρή	1.000	— Νάσσα Ν. Χασιακού, στη μνήμη του Ν. Χασιακού (5 χρόνια απ' το θάνατό του):	
— Χρυσούλα Τσουλανδρή, στη μνήμη του συζύγου της Γιώργου	1.000	α) Για τους σκοπούς του Συνδέσμου	3.000
— Δημ. Π. Κόλλιας: α) στη μνήμη Μαρίας Χ. Ματθαίου (το γένος Κ. Ι. Βλάχου), β) στη μνήμη του γείτονα Γιώργου Τσουλανδρή	2.000	β) Υπέρ Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής	2.000
— Βούλα Ν. Τούμπα, στη μνήμη του συζύγου της	500	— Κώστας Οδ. Κόλλιας, στη μνήμη ανεψιού του Γ. Ματθαίου	1.000
— Δημ. Ν. Κόλλιας (Καραμήτρος) στη μνήμη του πατέρα του και των 32 άλλων Αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης,		— Ασήμω Νίκου, στη μνήμη του γιού της Δημητρίου	500
		— Ελένη Ευθ. Κόλλιας, στη μνήμη του συζύγου της Ευθυμίου	2.000
		— Γιάννης Μπουκουβάλας (Ραφτάκης), στη μνήμη της συζύγου του Παναγιούς και του γιού του Παναγιώτη	1.000
		— Αλέκος Ματθαίου, στη μνήμη των αδερ-	

φών του Ελ. Αγγελή και Γιώργου	1.000
— Νικ. Π. Χαραλάμπους, στη μνήμη Ευθ. Αχλαδά	1.000
— Δημ. Αχλαδάς, στη μνήμη του αδερφού του Ευθ. Αχλαδά	500
— Γιώργος Θεοχάρης, στη μνήμη συζύγου του	1.000
— Ζήσης Αχλαδάς, στη μνήμη του αδερφού του Ευθ. Αχλαδά	1.000
— Αντώνης Κουτσοβέλης, στη μνήμη Γ. Τσουλανδρή	2.000
— Ηλίας Α. Τριανταφύλλου, στη μνήμη του πατέρα του Ανδρέα	3.000
— Βασιλική Κοκκίνου, στη μνήμη του πατέρα της Ευθ. Τσίγα	1.000
— Βάγια Γκιουλμπαξιώτη, στη μνήμη του πατέρα της Ευθ. Τσίγα	2.000
— Νίκος Χριστοδούλου, στη μνήμη των γονιών του και Γ. Τσουλανδρή	1.000
— Δημ. Παπαγεωργίου: α) στη μνήμη γονιών του Παναγιώτη κι Ευμορφίας	1.000
β) στη μνήμη Δημ. Ε. Κόλλια	1.000
γ) στη μνήμη Γιώργου Τσουλανδρή	1.000
— Γιώργος Τσιρώνης, στη μνήμη της μητέρας του	1.500

Στη μνήμη της γιαγιά τους Ευαγγελίας Π. Χαμηλού πρόσφεραν, αντί στεφάνου:

— Χαρ. και Βάγια Βρώτσου	1.000
— Θ. και Κική Ζώη	1.000
— Τάσος και Βούλα Καϊλα	1.000
— Αντώνης και Βαγγελιώ Καϊλη	1.000
— Αγγελική Χ. Μπίκινη	1.000
— Διονύσιος Χ. Μπίκινης	1.000
— Κώστας και Λίτσα Τσιριμώνας	1.000
— Παναγ. Ευθ. Χαμηλός	1.000
— Έφη Βασ. Χαμηλού	1.000

Στη μνήμη της μητέρας τους Ευαγγελίας Π. Χαμηλού πρόσφεραν, αντί στεφάνου:

— Παν. και Άννα Βρώτσου	3.000
— Χαρ. και Γιαννούλα Μπίκινη	3.000
— Ευθύμιος και Βασίλης Χαμηλός	3.000

Στη μνήμη της Ευαγγελίας Π. Χαμηλού, πρόσφεραν:

— Ηλίας Μπουρτσάλας (Λαμία)	1.000
— Αντώνης Τριανταφύλλου (Λαμία)	1.000
— Γιούλα Α. Πριοδόλου (Λαμία)	1.000
— Ευθ. Αθ. Σκουρτιάς (Θεσσαλονίκη)	2.000

Πρόσφεραν ακόμη:

— Μαρία Κατσαρέλη στη μνήμη του συζύγου της Ηρακλή και της μητέρας της Αικατ. Δ. Δανιήλ	5.000
— Ιωάννα και Γιώργος Αρ. Πριοδόλος στη μνήμη της μητέρας τους Μαρίας Δ. Γεωργίου	10.000
— Οι αδελφοί Κώστας, Φώτης, Μήτσος και Τάκης Χαμηλός αντί στεφάνου στη μνήμη του πατέρα τους Γιάννη, που πέθανε πρόσφατα και στη μνήμη της μητέρας τους	

Όλγας	10.000
Πρόσφεραν επίσης για τους σκοπούς του Συνδέσμου:	
— Δημήτρης Γ. Θεοχάρης υπέρ υγείας του ανεψιού του Άγγελου	1.000
— Βαγγέλης Χ. Χρηστίδης (Αθήνα), συμβολικά για την ίδρυση χορευτικού ομίλου	500
Επίσης κατέθεσαν:	
— Ο Θανάσης Ζ. Ραπτόπουλος, με τη συμπλήρωση δυο χρόνων από τον τραγικό θάνατο της κόρης του Γεωργίας	4.000
— Γιώργος Κ. Κατσανιώτης (Αμερική), στη μνήμη του θείου του Ανδρέα Κατσανιώτη	2.000
— Γιώργος Θεοχάρης στη μνήμη του Βαγγέλη Π. Βλάχου	500
— Μαρία Ζαφειροπούλου — Ποδάρα (Καναδάς) στη μνήμη του συζύγου της Άθανασίου	2.000
— Δημ. Αντωνίου στη μνήμη του εξαδέλφου του Βαγγ. Βλάχου	500
— Τσαλκάκη Μορφούλα, στη μνήμη Παναγιώτου και Μόρφης Παπαγεωργίου	1.000
— Βλάχου Παρασκευή του Ευ., στη μνήμη του συζύγου της	1.000

ΕΙΣΦΟΡΕΣ — ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Αθ. Φ. Αντωνίου	700
Κ. Σφετσώρης	700
Ανδρ. Θ. Χαμηλός	700
Ευθυμία Α. Μακρυγιάννη (Λαμία)	700
Χαράλαμπος Ν. Κκστούρος	700
Ν. Γ. Μαλιβίτσης	700
Ανδρέας Τζαμτζής	700
Γ. Π. Παπανικολάου (Λειβαδιά)	700
Δημ. Αυγερινός	1.000
Κώστας Γ. Τσιριμώνας	500
Λεμονής Γ. Τσιριμώνας	500
Θεόδωρος Θ. Ζώης	1.000
Γεώργιος Γ. Πλατανιάς	1.000
Ιωάννης Ευθ. Λευκαδίτης	1.000
Ευθύμιος Ιω. Λευκαδίτης	1.000
Δημήτριος Ν. Αντωνίου	1.000
Κωνσταντίνα Ιω. Τζανέτου	700
Ιωάννης Γ. Κωστούρος (Λαμία)	500
Κωστούλα Β. Χαμηλού	500
Νάσα Ν. Χασιακού	700
Μοσχονάς	500
Ανθούλα Ε. Χαμηλού	500
Γεώργιος Μαντάς	500
Ευάγγελος Χ. Χρηστίδης	500
Πάτρα Π. Κόντου	500
Κωνσταντίνος Γ. Τούμπας	700
Μάγια Ιω. Κωστούρου (Καναδάς)	1.000
Βασίλειος Δανιήλ	500
Ζωή Ε. Μιμίνη	1.000
Γεώργιος Ε. Χαραλάμπους	700
Χάρης Λευκαδίτης	500
Ευθύμιος Π. Μώρης	700

Ευθ. Αθ. Κόλλιας	700	Ευάγγελος Παπαδάκης	1.000
Νικόλαος Π. Χαραλάμπους	1.000	Πάκης Γιαννόπουλος	3.000
Χρήστος Τομαράς	1.000	Νίτσα Χαρ. Κόλλιας	1.500
Δημήτριος Αχλαδάς	800	Αθανάσιος Ν. Μαλιβίτσης	1.000
Ευστάθιος Ράπτης	1.000	Παναγιώτης Σκεπετάρης	1.000
Απόστολος Μπουκουβάλας	1.000	Τασία Σκεπετάρη	500
Μαρία Τσαμπά	500	Βασίλειος Χ. Αυγερινός	1.000
Δημήτρης Ποδάρας	1.000	Τριανταφυλλιά Αυγερινού	1.000
Δημήτριος Θεοχάρης	1.000	Γεώργιος Ευαγγ. Δανιήλ	500
Δημήτριος Θεοχάρης	1.500	Ιωάννης Γεωργ. Λευκαδίτης	500
Πέτρος Δημόπουλος	500	Παναγιώτης Ιω. Μαλιβίτσης	1.000
Φανή Σαριτζόγλου	1.000	Κωνσταντίνος Δ. Χαμηλός	500
Δημήτριος Κυρίτσης	500	Νικόλαος Κ. Κατσανιώτης	500
Χαράλαμπος Σκούρας (Σερβιά)	500	Γεώργιος Ν. Αυγερινός	1.000
Δημ. Κ. Σφετσώρης	500	Σπύρος Μαντάς	500
Νικ. Β. Χαμηλός	500	Αικατερίνη Μαντά	500
Νικόλαος Ευθ. Πριόβολος	1.000	Λεωνίδας Ν. Χριστοδούλου	500
Ελένη Σιαφάκα	1.000	Ελένη Γ. Λευκαδίτου	500
Νικόλαος Ι. Βλάχος	1.000	Φίλιππος Τριανταφύλλου	500
Χρυσ. Νικ. Βλάχου	1.000	Γεώργιος Κ. Κυριαζής	1.000
Χαρ. Κων. Σφετσώρης	500	Νικόλαος Σεφερλής	500
Τάσσος Αυγερινός	1.000	Νικηφόρος Ζούγρος	1.000
Βασίλης Κ. Κυριαζής	500	Ευθύμιος Τριανταφύλλου	700
Γεώργιος Αποστολόπουλος	2.000	Παναγιώτης Γ. Κόλλιας	500
Νάκος Ν. Γεωργίου	1.000	Ηλίας Απ. Βλάχος	500
Νικόλαος Ιω. Κολλύρης	1.000	Ευθύμιος Ν. Κολλύρης	1.000
Δημ. Γ. Κόλλιας	500	Ιωάννης Γ. Μαλιβίτσης	700
Ζήσης Αχλαδάς	500	Ιωάννης Γ. Πασαλής	500
Γεώργιος Δ. Κόλλιας	500	Ιωάννης Καμπάνης	500
Ιωάννης Κ. Βλάχος	1.000	Ιωάννης Θ. Χαμηλός	500
Νικόλαος Νάκος Γεωργίου	500	Παναγιώτης Δημόπουλος	1.000
Τρ. Ποδάρας	500	Νικόλαος Γ. Δανιήλ	1.000
Δημήτριος Τσιρώνης	1.000	Δημήτριος Ν. Κόλλιας	500
Ιωάννης Γ. Κολλύρης	1.000	Γεώργιος Ανδ. Τσιρώνης	500
Αντώνιος Κουτσουβέλης	500	Ανδρέας Τσιρώνης	500
Τρ. Τσόχλας	500	Χρήστος Λευκαδίτης	1.000
Γεώργιος Παπαταξιάρχου	2.000	Παναγιώτης Πατσιούρας	1.000
Γεώργιος Κ. Λίτσας	1.000	Δημήτριος Π. Κόλλιας	500
Κωνσταντίνος Λίτσας	1.000	Δήμητρα Αθ. Αλεξίου	500
Αργύριος Καλογήρου	500	Γεώργιος Ζαμπούρας	500
Νότα Καλογήρου	500	Χρήστος Ευαγγ. Αυγερινός	1.000
Ιωάννης Αργ. Καλογήρου	500	Ελευθερία Λαμπίρη	500
Ηλίας Τριανταφύλλου	500	Ελευθέριος Δούσης	1.000
Αικατερίνη Ιω. Κωστούρου	1.500	Νικόλαος Δ. Αντωνίου	1.000
Ιωάννης Ν. Κωστούρος	500	Κωνσταντίνος Λιάκος	500
Παναγιώτης Γ. Λευκαδίτης	1.500	Νικόλαος Ευθ. Τούμπας	1.000
Λάμπρος Ζ. Αχλαδάς	1.500	Παναγιώτης Ευαγγ. Αυγερινός	1.000
Ευάγγελος Χ. Χρηστίδης	2.000	Ευθύμιος Ματθαίου	1.000
Ευθυμία Δ. Αυγερινού	500	Ιωάννης Ν. Βασιλείου	1.000
Αλέκος Κ. Βλάχος	500	Νικόλαος Γ. Κολλύρης	1.000
Ευάγγελος Ευθ. Τσίγας	1.000	Ιωάννης Μαλατέσος	1.000
Δημήτριος Ευστ. Ράπτης	500	Γεώργιος Στεριόπουλος	1.000
Ιωάννης Ευστ. Ράπτης	500	Νικόλαος Ιω. Βασιλείου	1.200
Ιωάννης Γ. Κουφός	500	Δημήτριος Γ. Μπεθάνης	500
Ελένη Αθ. Κωστούρου	500	Γεώργιος Τσούτσουρας	1.000
Αριστείδης Μιλτ. Κυριαζής	1.000	Δήμος Θ. Ραπτόπουλος	500
Ιωάννης Π. Κολλύρης	1.000	Λάμπρος Ιω. Αχλαδάς	500
		Χαράλαμπος Λ. Κωστούρος	500
		Ιωάννης Βουτσινάς	500

Νικόλαος Γ. Αυγερινός	500	Κώστας Γ. Χαμηλός	1.000
Βασίλειος Χαραλαμπίδης	500	Γιώργος Κ. Κυριαζής	500
Λάμπρος Χ. Κωστούρος	1.000	Νικόλαος Ευθ. Τούμπας	1.200
Αικατερίνη Χαραλαμπίδου	500	Βασιλική Λιάμπου	500
Παναγιώτης Κ. Σφετσώρης	500	Νίκος Φερμάνογλου	700
Χαράλαμπος Κ. Σφετσώρης	500	Μαργ. Μ. Κουκουτσάκη	700
Λουκάς Ν. Μώρης	1.000	Γιώργος Ν. Κολλύρης	700
Παναγιώτης Ν. Μώρης	1.000	Κώστας Φ. Βλάχος	1.000
Κωνσταντίνος Οδυσ. Κόλλιας	1.000	Γεώργιος Δανιήλ	400
Γεωργία Ταρασίδου	3.700	Παναγιώτης Δερμάνης	1.000
Αναστάσιος Π. Χασιακός	500	Χρήστος Ρούλιας	500
Αθανάσιος Π. Χασιακός	500	Ηλ. Μπουρτσάλας (Λαμία)	700
Κωνσταντίνος Γ. Τούμπας	500	Αντ. Τριανταφύλλου (Λαμία)	700
Ιωάννης Χαρ. Αυγερινός	1.000	Γιάννης Λ. Αναγνώστου (Λαμία)	700
Κική Ιω. Αυγερινού	1.000	Χαρ. Μπίκινης	700
Νικόλαος Γ. Καλοβρινάς	1.000	Ι. Θ. Χαμηλός	700
Ιωάννης Γ. Κόλλιας	500	Νικ. Κ. Κατσανιώτης	700
Βασιλική Ν. Καλοβρινά	900	Δημ. Μουστάκας	500
Μαρία Ν. Αυγερινού	500	Μορφούλα Τσαιλκάτη	1.000
Παρασκευή Ιω. Χαμηλού	500	Χρύσα Γ. Τσουλανδρή	1.000
Βασιλική Ιω. Χαμηλού	500	Γιώργος Έφορος	500
Δήμος Ιω. Αλεξίου	1.500	Γαρ. Θ. Χαμηλού	700
Ευάγγελος Αλ. Ματθαίου	1.000	Παναγιώτης Δημ. Τσιρώνης	700
Ιωάννης Τσαμπάος	1.000	Ελευθέριος και Ιωάννης Στρατούλης	500
Αθανάσιος Ευθ. Τούμπας	1.000	Κώστας Γούδαλης	1.000
Κωνσταντίνος Αθ. Τούμπας	500	Νίκος και Μαίρη Αυγερινού	1.000
Χρυσόστομος Αλ. Βλάχος	500	Βούλα Μιχαλοπούλου	700
Ιωάννης και Χαρίκλεια Ράπτη	1.000	Δημήτριος Δρακωνάκης	500
Γεώργιος Ξαφάκης	500	Ανθή Καραγιάννη	1.000
Παναγιώτης Γ. Ματθαίου	500	Σπύρος Μώρης (Λαμία)	1.000
Αθανάσιος Ραπτόπουλος	1.000	Γεώργιος Ζαμπούρας	1.500
Νικόλαος - Αφροδίτη - Γεώργιος Μώρης	1.000	Χρήστος Ι. Μαλιβίτης	2.000
Παναγιώτης Κ. Βλάχος	500	Ευθύμιος Π. Παπαγεωργίου	1.000
Βασιλική Ακτίδου	1.000	Κώστας Θεοχάρης	700
Γεώργιος Θ. Ραπτόπουλος	500	Δημήτριος Ευσταθίου	2.700
Κατίνα Ραπτοπούλου - Τσουνάκα	500	Ευαγγελία Ευσταθίου	700
Πηνελόπη Κυριαζή	500	Γεώργιος Παπαταξιάρχου	700
Ιωάννης Χαμηλός	500	Ιωάννης Γρηγορόπουλος	700
Γεώργιος Δρόλιας	700	Κώστας Σταθόπουλος	1.200
Παναγιώτης Βάρσος	500	Αθανάσιος Μαλιβίτης	500
Ιωάννης Δανιήλ	700	Νικόλαος Κωνσταντινίδης	500
Γεώργιος Αρ. Πριόβολος	700	Ελένη Φίκα (Θεσσαλονίκη)	500
Γεώργιος Π. Κυριαζής	1.000	Ιωάννης Μπουκουβάλας	1.000
Βασιλική Ζ. Κόλλια	2.000	Χαράλαμπος Ταξ. Κόλλιας	1.000
Δημήτριος Π. Αλεξίου (Λαμία)	1.000	Αναστασία Καραγιάννη (Λαύριο)	1.000
Άρης Α. Δανιήλ (Λαμία)	400	Κώστας Κουμούσης (Ξυλόκαστρο)	500
Δημήτριος Π. Κωστούρος (Λαμία)	1.200	Γεράσιμος Δελαπόρτας	500
Μαρία Νικοπούλου (Λαμία)	700	Σπύρος Στεργ. Τσόχλας	500
Ζαχαρ. Ε. Ραπτόπουλος (Λαμία)	700	Γιώργος Ι. Γκαβαλίνης (Θεσσαλονίκη)	1.000
Ι. Κ. Τσαπάρας (Λαμία)	1.000	Ανώνυμος (Αθήνα)	1.000
Ευθ. Η. Τομαράς (Λαμία)	400	Ενθύμιος Ι. Γκαβαλίνης (Θεσσαλονίκη)	1.000
Γ. Α. Τομαράς (Λαμία)	700	Ταξιάρχης Τομαράς (Θεσσαλονίκη)	1.000
Ιωάννης Γ. Χαμηλός (Λαμία)	1.000	— Κουφός Δημ. του Κωνσταντίνου	500
Γεώργιος Ι. Χαμηλός (Λαμία)	1.000	— Μπεθάνης Αθαν. του Γεωργίου	600
Δημ. Ι. Χαμηλός (Λαμία)	700	— Βλάχος Κώστας του Ευαγγέλου	500
Δημ. Χ. Σερέτης	700		
Άννα Α. Βρώτσου	700		
Κώστας Λεβέντης	1.000		